PRAXIS SEV VSVS PRÆCEPTORVM GRAMMATICES GRÆCÆ.

Opus mole quidem perexiguum, ſed tamen ad Græcos tum Oratores, tum Poetas intelligendos magno linguæ Græcæ ſtudioſis futurum vſui.

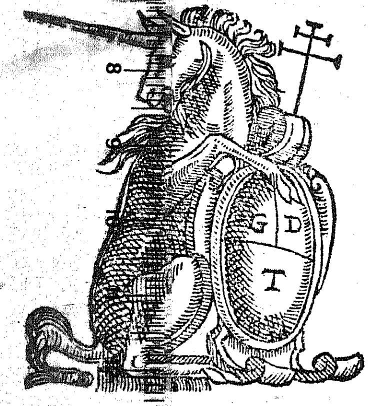

AVGVSTAE TAVRINORVM,

Apud Io. Dominicum Tarinum.

M. D. XCVI.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

PRAXIS SEV VSVS PRÆCEPTORVM GRAMMATICES GRÆCÆ.

(2)

Opus mole quidem perexiguum, ſed tamen ad Græcos tum Oratores, tum Poetas intelligendos magno lingua Græcæ ſtudioſis futurum vſui.

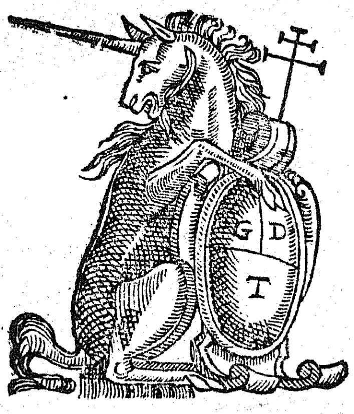

AVGVSTAE TAVRINORVM,

Apud Io. Dominicum Tarinum.

M. D. XCVI.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

i 15748827

ANTONIVS GRYPHIVS ΦΙΛΕ΄ΛΛΗΣΙΝ ADOLESCENTIBVS S. D.

QVVM Clenardi in Græcam linguam Inſtitutiones multiplici impreßione corruptas (vt eſt librorũ corruptrix typographia, niſi in his excudendis ſumma diligẽtia adhibeatur) primùm magna fide caſtigari, deinde vt caſtigatiſſime excuderentur, dediſſemus operam: nobis è re veſtra viſum fuit ſtudioſi adoleſcentes, his annectere Praxim præceptorum Grammatices, quã olim Petrus Anteſignanus, vir omni humaniorum literarum genere ac linguarũ varietate politiſſimus, paucis complexus fuit: vt vobis non ad oratores ſolùm & hiſtoricos, verùm etiam ad poetas intelligendos via pararetur, imò verò facilis pateret ingreſſus. verùm quũ notæ arithmeticæ & literæ, quas ipſe Anteſignanus ob breuitatis ſtudiũ ingenioſè excogitauit, vobis aliquid negotij faceſſere poſſent, niſi hac de re prius eſſetis admoniti, inſtituti ſui rationem paucis accipite: Scholiorum notę arithmeticę, quas ſuperiores ſiue interlineares vocãt, reſpondent iјs contextus dictionibus, quæ eaſdem notas in vno vel in diuerſis eiuſdem tractatus locis habuerint. At eorum numerorum qui in ipſo Praxeωs curſu occurrunt, primus quidem Inſtitutionum paginam, alter verò ac nonnunquam tertius, interiecta coniunctione & paginæ tertiæ verſum demonſtrat: quum verò vnicus tãtùm numerus fuerit appoſitus, innuitur parem numerum in eodem Praxeωs tractatu quærendum. Literæ Græcæ poſitæ in margine poſt contextum oſtendunt quæ vocales vel diphthongi è contextu per apoſtrophum reiectæ fuerint.

Literæ quoque Latinæ tum in contextu tum in Praxi appoſitæ fuere, vt breuiter ob oculos ij idiotiſmi, qui in his poetarum fragmentis, ac paſſim in quibuſuis poetis occur
a *runt, proponerentur. a, igitur indicat paragogen literæ datiuis pluralibus vel perſonis verborum in ι aut ε deſinentibus: idq́; non ſolùm ante vocalem ſed etiam Atticè cō-*
b *ſona ſubſequente. Inſtit. pag. 90. ver. 21. b, articulum præpoſitiuū cum particula δὲ & γε, poſitum pro pronomine*
c *demonſtratiuo eiuſdem caſus, generis & numeri. 97. 1. c, hoc idem indicat ſed ſine δὲ & γε quod magis poeticū eſt,*
d *79. 29. d, articulum ēt præpoſitiuum pro ſubiunctiuo ſum-*
e f *ptum. e, præpoſitionem anaſtrophem. f, earundem tmeſin: quum ſcilicet inter partes dictionis compoſitæ inſeritur vnū vel plura vocabula, qua figura et poetæ Latini interdū vtuntur. vt apud Lucanum, Inque vicē gens oīs amet,*
g, h *pro inuicémque. g, η Ionicè pro α. h, genitiuū pluralem pri-*
i *mæ & ſecundæ declinationis in έων Ionicè pro ῶν. i, paragogem vocalis ι quibuſcunque datiuis pluralibus in ς de-*
k *ſidentibus. k, ησι, vel ης Ionicè pro αισι vel αις in datiuis*
l *pluralibus primæ & ſecundæ declinationis. l, οιο, pro ου Atticè, Ionicè & Theſſalicè, in genitiuo ſing. tertiæ decli-*
m *nationis. m, pro contrahendis ſyllabis in cōtractas Ionicè*
n, o *poni. n, augmentum verborū Ionicè reiectum. o, α pro η Do-*
p *ricè. p, infinitiuum Doricum & Att. in μεναι, vel poeticè*
q *in μμεναι pro ν vel ναι. q, futurum primū cuiuſuis coniuga-*
r *tionis Doricè circunflexū. r, duplex ττ pro duplici σσ. At-*
s, t, u, *ticè, 20. 15. s, τ pro σ Doricè. t, ω pro ου Doricè. u, verbum poeticum in είω, pro έω primæ coniugationis circunflexo-*
x, y *rū. x, ξ Atticè pro σ in cōpoſitis à σαω. y, particulas explē-*
z *tiuas & potētiales. z, σδ pro ζ Doricè. Cætera quæ notis aut literis denotata non ſunt, ſcholijs explanabuntur. Habetis adoleſcētes humaniſſimi, Anteſignani cōſiliū, cuius opera nos vſi ſumus vt vobis in vſu præceptorum Græcæ Grammatices alicui adiumento eſſemus. Boni itaq; conſulite ac nos pro noſtra in vos beneuolentia diligite. Valete.*

PRAXIS

PRAXIS PRÆCEPTORVM GRAMMATICES.

ORATIO DOMINICA.

1 ΕΥΧΗ 2 ΚΥΡΙΑΚΗ

Pater noſter qui es in cœlis, ſanctificetur
3 Πάτερ 4 ἡμῶν 5 ὁ 6 ἐν 7 τοῖς οὐρανοῖς: 8 ἁγιασθήτω
nomen tuum: adueniat regnum tuum:
9 τὸ ὄνομά 10 σου: 11 ἐλθέτω 12 ἡ βασιλεία 10 σου:
fiat voluntas tua, ſicut in cœlo, & in
13 γενηθήτω 14 τὸ θέλημά 10 σου, ὡς 6 ἐν 7 οὐρανῷ, καὶ 15 ἐπὶ
terra. panem noſtrum quotidianum da nobis
16 τῆς γῆς. 17 τὸν ἄρτον 4 ἡμῶν 18 τὸν ἐπιούσιον 19 δὸς 4 ἡμῖν

SCHOLIA.

1 Vt τιμὴ, 8. 8. Eſt nomen verbale ab εὔχομαι, oro. 2 Vt καλὸς, καλὴ 81. 5. Eſt nomen poſſeſſiuum ductum ab ὁ κύριος, dominus. 3 vide 12. 1. & 15. 5. 24. & 86. 13. 4 76. 14. 5 6. 18. & 125. 12. 6 80. 18. 7 vt τοῖς λόγοις, 8. 23 ab ὁ οὐρανὸς 8 vt τυφθήτω, 36. 25. ab ἁγιάζω μ άσω, ſanctifico. fit ab ὁ ἅγιος, ſanctus. 9 vt τὸ βῆμα, 10. 9 10 76. 15. 121. 7. 11 vt τυπέτω 26. 25. ab ἔρχομαι, venio, aduenio: ſed fit tāquam ab ἐλεύθω. 12 Vt ἡ φιλία, 8. 14. 13 Vt τυφθήτω, 36. 25. ab γινόμαι, fio, ſed tanquam a γενέομαι, 107. 8. 14 vt τὸ βῆμα, 10. 9. Eſt nomen verbale (84. 22.) a θέλω. volo, ſed tanquam a θελέω μ ήσω, 111. 6. 15 80. 20. & 126. 22. 16 Vt τῆς τιμῆς, 8. 8. ab ἡ γῆ τῆς γῆς, per craſin, pro ἡ γέα, τῆς γέας. 17 vt τὸν λόγον, 8. 23. 18 vt τὸν λόγον, 8. 23. 19 68. 7. & 73.

ἡ εὐχή, ῆς. κυριακός, ή, όν. ἁγιάζω. ἐλθέτω. ἔρχομαι. γενηθήτω. τὸ θέλημα, ατος. ἡ γῆ, τῆς γῆς.

 hodie

hodie: & dimitte nobis debita noſtra, ſicut
σήμερον· καὶ 20 ἄφες 4 ἡμῖν 21 τὰ ὀφειλήματα 4 ἡμῶν, ὡς
& nos dimittimus debitoribus noſtris: & ne
καὶ 4 ἡμεῖς 22 ἀφίεμεν 23 τοῖς ὀφειλέταις 4 ἡμῶν· καὶ μὴ
inducas nos in tentationem, ſed libera
24 εἰσενέγκῃς 4 ἡμᾶς 25 εἰς 26 πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
nos a malo. Amen.
4 ἡμᾶς ἀπὸ 27 τοῦ πονηροῦ. 28 Ἀμήν.

SCHOLIA.

δός, ἄφες. τὸ ὀφείλημα. ἀφίεμεν. ὁ ὀφειλέτης, ου. εἰσενέγκῃς. ὁ πειρασμὸς ου. Ἀμήν.

20 100.26. 21 vt τὰ βήματα, 10.9. verbale ab ὀφείλω, debeo, ſed tãquam ab ὀφειλέω, ήσω. 84.26. & 95.9. 22 Compoſitum ex ἀπὸ (23.21.) & ἵεμεν, 100.9 23 vt τοῖς χρύσαις, 7.22. verbale (84.30.) ab ὀφείλω. Quia penultima corripit, potetit duci tanq̃ ab ὀφείλημι, 84.31. 24 vt τύψῃς, 29.16. ab εἰσφέρω, ſed quaſi ab εἰσενέγκω, 103.16. & 20. 25 80.19. & 125.29. 26 vt τὸν λόγον. 8.23. verbale (84.26.) à πειράζω, vel πειράω μ. άσω, tento. 27 vt τοῦ ξύλου, 8.28. Adiectiuum vt ὁ ἀνθηρός. 81.5. hoc loco ſubſtantiuatur in neutro genere. 28 Dictio eſt Hebraica & heteroclita, ſignificans, verum fiat ſeu efficiatur, & quandoque (vt in Salutatione angelica) verum eſt.

EVRIPIDIS ORESTES.
1 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 2 ὈΡΕΣΤΗΣ.
ARGVMENTVM.
3 ὙΠΟΘΕΣΙΣ.

Oreſtes propter matris cædem, ſimul & à
Ὀρέστης διὰ 4 τὴν 5 τῆς μητρὸς 4 σφαγὴν, ἅμα καὶ ὑπὸ

SCHOLIA.

Oreſtes. ἡ ὑπόθεσις ιος. ἡ σφαγὴ ῆς.

1 vt τοῦ χρύσου. 7.22. 2 Maxima Oreſtis facinora in hac fabula continentur, vt ex eius argumento ac ex Electræ oratione poteris colligere: ideo eam Euripides Oreſtem appellauit. 3 verbale (84.28.) ab ὑποτίθημι, ſuppono, principia pono, cõponitur ex ὑπὸ & τίθημι, 60.16. vide 112.22. 4 vt τὴν τιμὴν. verbale à σφάζω, vel σφάττω. præteritum medium ἔσφαγα, 40.20. vnde ἡ σφαγή. 5 12.28

Furijs perterritus, & ab Argiuis
6 τῶν Ἐριννύων 7 δειματούμενος, καὶ ὑπὸ 8 τῶν Ἀργείων
condemnatus morte, interfecturus
9 κατακριθεὶς 10 θανάτῳ, 11 μέλλων, 11 φονεύειν.
Helenam & Hermionem, eo quòd Menelaus
12 Ἑλένην καὶ 13 Ἑρμιόνην, 14 ἀνθ᾽ ὧν Μενέλαος
præſens non tulit opem, prohibitus eſt ab
15 παρὼν οὐκ 16 ἐβοήθησεν, 17 ἐκωλύθη ὑπὸ
Apolline Apud nullum autem ponitur
18 Ἀπόλλωνος. Παρ᾽ 19 οὐδενὶ δὲ 20 κεῖται
fabula. Præfatur verò Electra, vt
21 ἡ μυθολογία. 22 προλογίζει δὲ ἡ Ἠλέκτρα, 23 ὡς

SCHOLIA.

ἡ Ἐριννὺς ύος. διματόω. ὁ ἀργεῖος ου. ὁ θάνατος ου.

6 vt τῶν χελύων, 13.31. cõponitur Ἐριννὺς, ex ἔρις, lis, & νοῦς, mens, quaſi ſit mentis lis & prouocatio. 7 vt χρυσούμενος, 56.6. à δειματέω, perterrefacio. Fit à nomine τὸ δεῖμα, δείματος, pauor, metus. 8 Ἀργείων, vt ἀνθρώπων, 8.27. Ἀργεῖος, Argiuus, fit à τὸ Ἄργος, εος. Argos clariſſima ciuitas Peloponneſi, non procul à Mycenis vbi Agamemnõ, Oreſtis pater, regnauerat. 9 vt τυφθεὶς 39. à condemno. 10 vt τῷ λόγῳ θάνατος dicitur quaſi τανατὸς, id eſt, extenſa, porrecta. à τανύω, extendo, traho. Mors enim ſe ad omnia extendit ac porrigit. 21 vt τύπτων, 30.6. à μέλλω. 12 vt τύπτειν, 29.28. à φονεύω, interficio. fit à nomine ἡ φονὴ, cædes.

φονεύω. ἀνθ᾽ ὧν. ὄντος. βοηθέω.

13 vt τὴν τιμήν. 14 Pro ἀντὶ ὧν, pro quibus eſt, eo quòd. vide 5.17. 15 vt ſimplex, ὢν, ὄντος, 99.15. à πάρειμι, adſum. Componitur ex παρὰ, (25.15.) & εἰμι, 98.18. 16 vt ἔτυψε, 25.17. à βοηθέω, ήσω, auxilior, opem fero. fit à nomine ὁ βοηθὸς, οῦ fautor, adiutor. 17 vt ἐτύφθη, 35.10. à κωλύω prohibeo. 18 vt τοῦ Πλάτωνος. 11.15. 19 vt 13.1 20 vt 101.28. 21 Denominatiuum à μυθολόγος, fabulator: quod componitur ex μῦθος, fabula, & λόγος, ſermo.

κεῖται. ἡ μυθολογία. προλογίζω.

Quare μυθολογία propriè eſt ratiocinatio fabularum ſumitur verò pro fabula ſimpliciter. 22 vt τύπτει 22.7. a προλογίζω, prætor: quòd fit πρόλογος, prologus, præfatio, componitur ex πρὸ, præ, ante & λόγος. 23 ὡς varia ſignificat, hic ſumitur pro vt, vtpote.

ſoror. Oreſtis miſerabili oratione vtens propter
24 ἀδελφὴ Ὀρέστου 25 ἐλεεινολογοῦσα διὰ
Tantalum.
26 τὸν Τάνταλον.

ELECTRA.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Non eſt vllum malum, (vt dicam verbo)
ε 27 Οὐκ ²²⁸ ἔστιν 27 οὐδὲν δεινόν, (29 ὧδ᾽ εἰπεῖν ἔπος)
Neque morbus, neque calamitas à dijs immiſſa.
Οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ 30 θεόλατος,
Cuius non ferat onus hominis natura:
φ Ἧς οὐκ ²31 ἂν 32 ἄραιτ᾽ 33 ἄχθος ἀνθρώπου 34 φύσις.
Nam beatus (nec exprobro infortunia)
αι Ὁ γὰρ μακάριος (35 κ᾽ οὐκ 36 ὀνειδίζω τύχας)
Ioue natus, (vt aiunt) Tantalus.
37 Διὸς 38 πεφυκώς, (ὡς λέγουσι) Τάνταλος.

SCHOLIA.

24 vt ab adiectiuo ὁ καλὸς, fit fœmininum ἡ καλὴ, ſic ab ὁ ἀδελφὸς, frater fit ἡ ἀδελφὴ, ſoror. 25 vt ποιοῦσα, 47 11. ab ἐλεεινολογέω μ. ήσω, conqueror, oratione vtor lugubri & miſerabili. Fic ab ἐλεεινολόγος, qui miſerabili oratione vtitur, cõponitur ab ἐλεεινὸς, miſerabilis & λόγος, ſermo 26 vt τὸν λόγον. de hoc, 5.28. 87. οὐκ οὐδὲν, non nullum, id eſt non vllum, vel nullum. Duę negationes Græcis magis negant. De οὐκ vide 121. 11. de οὐδὲν verò 13. 1. 28 98. 25. 29 Sic dicere verbum, id eſt, vt ita dicam, vel, vt breuiter dicam. De εἰπεῖν vide 91 10. ἔπος & πάθος, vt τὸ τεῖχος. 13.24. 30 Cõponitur à θεὸς & ἐλαύνω, impello: vide, 81.7. 31 Particula potentialis. οὐκ ἂν ἄραιτο non ferat id eſt, non poſſit perferre. Interdum tamen ἂν prorſus vacat. 32 vt τύψαιτο. 42 20. ab αἴρω, fero, tollo, geſto. futurum ἀρῶ. 20.30. 33 Dicitur τὸ ἄχθος, εος, pondus, onus. quaſi τὸ ἄχος, dolor, per pleonaſmum τοῦ θ. 34 Verbale (84.57.) à φύω. produco, gigno, creo. 35 καὶ οὐκ, & nõ, nec. 36 Fit a nomine τὸ ὄνειδος, improperiũ, opprobrium, ignominia. 37 89.30. 38 Vt τετυφώς, 30.9. a φύω.

ἐλεεινολογέω. οὐκ οὐδὲν. ὧδε εἰπεῖν ἔπος. ὁ, ἡ θεήλατος, ου. ἄν. ἄραιτο. ἡ φύσις, εως. ὀνειδίζω

Vertici

Vertici imminentem paueſcens petram,
Κορυφῆς 39 ὑπερτέλλοντα 40 δειμαίνων 41 πέτρον,
Per aerem volat, & pendit hanc pœnam:
42 Ἀεριποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην:
Vt quidem aiunt, quòd cum dijs, homo quum eſſet,
Ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς, ἄνθρωπος 43 ὤν,
Communis menſæ dignitatem habens æqualem,
Κοινῆς τραπέζης 44 ἀξίωμ᾽ ἔχων ἴσον,
Incontinentem habuit linguam, turpiſſimum morbum.
45 Ἀκόλαστον 46 ἔσχε γλῶσσαν, 47 αἴσχιστην 48 νόσον.
Hic producit Pelopem: ex hoc Atreus natus eſt:
ε Οὗτος φυτεύει Πέλοπα: ᵇ49 τοῦ δ᾽ Ἀτρεὺς 50 ἔφυ.
Cui ſceptra texens, fatale fecit Dea.
α Ὧ 51 στέμματα 52 ξήνασ᾽, ᵃ53 ἐπέκλωσεν θεά.

SCHOLIA.

39 Vt τὸ τύπτοντα, 30.7. ab ὑπερτέλλω, exorior, ſupereminco. cõponitur ab ὑπὲρ ſuper & τέλλω, orior. 40 vt τύπτων, 30.7. a δειμαίνω. timeo, formido: quod fit a δεῖμος, ου, timor 41 ὁ πέτρος. ου. Atticè idẽ quod ἡ πέτρα cõmuniter, petra, ſaxum, lapis. 42 vt βοᾶται, 50.15. ab ἀεριποτάομαι, in aere volo, cõponitur ex ἀὴρ, ἀέρος, aer, & ποτάομαι. volo, volas. Aldus legit citra compoſitionẽ, ἀέρι ποτᾶται 43 ὢν, exiſtens. 99.14. 44 verbale (84.21.) ab ἀξιόω, μ. ώσω, dignum puto: quod fit ab ὁ ἄξιος, dignus. 45 A κολάζω, μ. άσω. id eſt punio, ducitur verbale κολαστός, 84.30. cum α priuatiuo, ἀκόλαστος, incaſtigatus, impunitus. id eſt, intemperans, incontinens, libidinoſus, flagitioſus 46 110.7. 48 vt τὴν τιμὴν. Adiectiuum vt καλὸς 81.5. ſuperlatiui gradus. 83.30. 48 Ionice νοῦσος, 49 Subauditur præpoſitio ἐκ 50 117.8. 51 verbale (84.24.) à στέφω, corono, ac propriè στέμμα ſignificat coronã: ſed ſumitur etiam pro ſceptro, vel corona regia, aut diademate: quæ regis ſunt inſigna. 52 vt τύψασα, 30.13. a ξαίνω, neo, texo, μ. ξανῶ, 20. 30. Aoriſtus primus, ἔξηνα: Atticè vt ἐμίηνα, 16.6 Quidam ſubſcribunt ι. alij minime. 53 vt ἔτυψε 25.18. ab ἐπικλώθω, voluo fuſum: & refertur ad fatum ſiue Parcas, (quarum vna Clotho nominatur) quaſi per fila Parcarum inſtituo, fatale facio, fataliter inſtituo. In Aldino exẽplari hæc ſententia ſic legitur. ἐπέκλωσεν δέα ἔριν θυέσῃ &c. vt ſit hic ſenſus, ἐπέκλωσεν θεὰ, fatale fecit Dea, ſcilicet Clotho, δέσθαι ἔριν πόλεμον θυέσῃ, &c. inferre litẽ, bellum appoſitorrè. i bellum litigioſum.

δειμαίνω. μ. ανῶ, ἀεριποτάομαι τὸ ἀξίωμα, ατος. ὁ, ἡ ἀκόλαστος, ου. ἔσχον, ες, ε. αἴσχιστος, η, ον. ἔφυν, υς, υ. τὸ στέμμα, ατος ξήνασα. ξαίνω. ἐπικλώθω.

Con-

Contentio Thyeſti bellum exiſtenti fratri

Ἔρις Θυέσῃ πόλεμον ὄντι συγγόνῳ.

Facere. Quid infunda repetere me oportet?

α.α 54 Θέαζ. 55 τί 56 τ' ἄῤῥητ' α 57 ἀναμετρήσασθαί με 58 δεῖ;

Conuiuio excipit igitur ipſum liberos interficiens Atreus.

ε.α 59 Ἔδαισεν δ' οὖν νιν τέκν' 60 ἀποκτείνας Ἀτρεύς.

Ex-Atreo verò (quæ fuerũt enim in medio taceo ĩfortunia)

5 Ἀτρέως δὲ (61 τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας)

Illuſtris (ſi modò illuſtris) Agamemnon natus eſt,

Ὁ κλεινὸς (εἰ δὴ κλεινὸς) Ἀγαμέμνων 50 ἔφυ,

Menelauſque, ex Cretenſi matre Aëropa.

Μενέλεώς τε, Κρήσσης ο ματρὸς Ἀερόπης ε ἄπε.

Ducit vxorem verò ſanè dijs inuiſam

ε 62 Γαμεῖ δ', ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς 63 στυγουμένην

Menelaus Helenam porrò Clytemneſtre coniugium

Μενέλεως Ἑλένην. ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος

Inſigne apud Græcos Agamemnon rex:

Ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας Ἀγαμέμνων ἄναξ.

Cui virgines quidem tres natæ ſumus ex vna.

Ὧ παρθένοι μὲν τρεῖς 50 ἔφυμεν ἐκ 64 μιᾶς

(Cryſothemus, Iphigeniaque, Electraque ego,

ε.ε (Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά, τ' Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,

Maſque Oreſtes) matre ſceleratiſſima:

ε Ἄρσην τ' Ὀρέστης) ματρὸς ο 65 ἀνοσιωτάτας.

SCHOLIA.

54 64.7. 55 13.22. 56 à ῥητὸς & α priuatiua particula. 57 vt τύψαιο 43.20. ab ἀναμετρέω, μήσω, repeto, recogito, ſuppuro, dimetior. 58 107.28. 59 vt ἔτυψε, 25.18. à δαίω, cõuiuor cõuiuio & mẽſa excipio. 60 vt τύψας, 30.12. ab ἀποκτείνω. Igitur τέκνα ἀποκτείνας. liberos interficiens, vel liberis interfectis, poſtquam Thyeſtis fratris liberos interfeciſſet. 61 vide 125.12. 62 Sic ſenſũ collige: δὴ, porro, ὁ μὲν Μενέλεως. Menelaus quidem, γαμεῖ τὴν Ἑλένην στυγουμένην θεοῖς, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἄναξ, at Agamemnõ rex, ſupple γαμεῖ, τὸ λέχος, &c. γαμεῖ, vt ποιεῖ, 46.4. à γαμέω, de quo 107.1. 63 vt ποιουμένην, 49.5. à στυγέομαι, odio ſum, paſſiuè, inuiſus ſum. 64 12.31. & 82.1. 65 Pro ἀνοσιωτάτης, Eſt ſuperlatiuus gradus, vt σοφώτατος, 86.11) à poſitiuo ἀνόσιος.

θέαζ. ὁ ἄῤῥητος. τὸ τέκνον, ου. ἀποκτείνας. γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ, &c.

Quæ

Quæ maritum exitum non habente induens veſte,

ά Ἡ 66 πόσιν 67 ἀπείρῳ 68 περιβαλοῦσ' 69 ὑφάσματι,

Occîdit. Quorum verò gratiâ, virginem dicere

έ α 70 Ἔκτεινεν. ὧν δ' ο ἕκατι, παρθένον λέγειν

Nõ eſt honeſtũ. Relinquo hoc obſcurũ in cõi cõſiderandum.

ό Οὐ καλόν. 71 ἐῶ τοῦτ' 72 ἀσαφὲς ἐν κοινῷ 73 σκοπεῖν.

Apollinis autem iniuſtitiam quidẽ quid opus eſt accuſare?

έ Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;

Perſuadet verò Oreſti, matrem, quæ ipſum genuerat.

ε. α. ε Πείθει δ' Ὀρέστην, 74 μητέρ, ἥ 75 σφ' 76 ἐγείνατο.

Interficere, apud non omnes gloriam ferens.

Κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας 77 εὔκλειαν φέρων.

Attamen occîdit, non inobediens Deo.

ε. ε Ὅμως δ' 78 ἀπέκτειν' οὐκ 79 ἀπειθήσας θεῷ.

SCHOLIA.

66 ὁ πόσος eſt potus, potio: verùm ὁ πόσις eſt maritus, vir, ſponſus: ſic dictus quòd veluti potione terræ miſta generantur plantæ, ita vir mulier miſtus cauſa eſt procreationis liberorum. 67 τὸ πέρας vel πεῖρας, finis: ἄπειρος fine & exitu carens. Aſtutè admodum Clytemneſtra Agamenoni Troia reuerſo ac dijs ſacrificaturo porrexit veſtem quandam oblongam & ἄπειρον, cui videlicet nulla erat à ſuperiori parte apertio, qua caput aut brachia exerceret, vt illũ ea obuolutũ, adiuuante Ægiſtho, (cum quo illa, abſente viro adulterij cõſuetudinem habuerat, & qui tum abditus erat in inſidijs) miſerè trucidaret. 68 Vt τυποῦσα 30.15. à περιβάλλω. 69. Verbale (84.25.) ab ὑφαίνω, texo. vide 96.12. 70 vt ἔτυψε, à κτείνω 60. 71 vt βοῶ, 50.2. ab ἐάω. 72 ὁ καὶ ἡ σαφὴς, manifeſtus, cum α priuatiuo, ὁ καὶ ἡ ἀσαφὴς καὶ τὸ ἀσαφὲς, έος, obſcurſus, a, um. 73 vt ποιεῖν. 47.7. à σκοπέω. 74 86.3. 75 Euripides ac Sophocles interdum vſurpãt duale σφὲ pro ſingulari ἕ. atque hoc pronomen primitiuum tertię perſonæ non rarò ponit loco relatiui αὐτὸς. 76 107.11.16. 77 Denominatiuũ ab εὐκλεὴς, inclytus, celebris, quod fit ab εὖ & τὸ κλέος, honor. 78 vt ἔτυψε, 25.17. ab ἀποκτείνω. 79 vt τύψας, 25.7. ab ἀπειθέω μήσω, non pareo: quod fit ab adiectiuo ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς έος, inobediens, imperſuabilis ἀπειθὴς verò componitur ex α priuatiuo & πειθὸς, perſuaſorius, πείθω etiam eſt perſuadeo.

ὁ πόσις, ιος. ἄπειρος. περιβαλοῦσα. ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έος. σφέ. ἐγεινάμην, ω, ατο. ἡ εὔκλεια. ἀπέκτεινε. ἀπειθήσας. ἀπειθέω.

Et

Et ego particeps fui:tanquam ſcilicet mulier,cædis,
Κἀγὼ 81 μετέσχον, οἷα δὴ γυνὴ, φόνου,
Pyladeſque,qui nobiſcum parauit hæc,
Πυλάδης 82 θ᾽ ὃς ἡμῖν 83 συγκατείργασαι b τάδε.
Hinc inde agreſti colliquefactus morbo ægrotat
Ἐντεῦθεν ἀγρίᾳ 84 συντακεὶς νόσῳ νοσεῖ
Miſer Oreſtes. hic proſtratus in lecto
85 Τλήμων Ὀρέστης. b ὃ δ᾽ 90 πεσὼν ἐν δεμνίοις.
Decumbit: matris verò ſanguis ipſum agitat
20 Κεῖται. τὸ 0 μητρὸς δ᾽ αἷμα νιν 86 τροχηλατεῖ
Furoribus. nominare enim vereor deas.
21 Μανίαισιν, ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς
Eumenidas,quæ hunc certatim territant timore.
87 Εὐμενίδας, αἳ 0 τόνδ᾽ 88 ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.

SCHOLIA

80 98.7.81 vt ſimplex ἔσχον 110.7.a μετέχω particeps ſum cõponitur a μετὰ (23.16.) & ἔχω. 85.1, pro parte mea muliebri οἷα, qualiter,aduerbium ex neutro plurali:ab οἷος οἷα,οἷον,qualis, & quale. De γυνὴ uide 89. 25. 82 Pro τε 5.19.83 ut πέφρασαι.83.4.a συγκατεργάζομαι una patro,ſimul perpetro aliqui operā pſto. Græci ſæpe vtuntur verbo compoſito vbi nos vſurpamus ſimplex & prępoſitionē ſeparatā συγκατείργασαι ἡμῖν pro κατείργασαι σὺν ἡμῖν.Cõponitur ex σὺν & κατὰ atq; ἐργάζομαι,operor per ει augetur,91.8.74 vt τυπεὶς,39.7.a συντήκω, colliquefacio. componitur ex σὺν & τήκω liquefacio. vide 26.21. 85 verbale, a τέτλημι,tolero,103 3 86 vt ποιεῖ 46 4. a τροχηλατέω aurigor, quaſi rota agito fit ab ὁ τροχηλάτης,ου, i.auriga:quod cõponitur ab ὁ τροχὸς ου,rota,& ἐλαύνω impello ago. 85 Furiæ infernales, quæ Ἐριννύες (vt dictũ eſt numero 6) appellãtur, quãuis Oreſtē ob patratũ patricidiũ ardētibus tædijs agitarent & infectarentur,Electra tamen,ne illis offenſoribus Oreſtes vteretur,in eas quicquam grauius dicere non audet,neque ipſas Ἐριννύας verò (ſed odioſo) nomine appellare:verũ eas , & deas & Εὐμενίδας nuncupat,quaſi beneuolas. εὐμενὴς enim , vnde Εὐμενίδες , eſt beneuolus , ab εὖ & μένος, mens, virtus, robur. Re vera tamen Εὐμενίδες,dictæ ſunt per antiphraſin, φ minimè ſint beneuolæ neq; in illis bonus animus vel virtus conſpiciatur. 88 vt βοῶνται,58 12.ab ἐξαμιλλάω,cõtendo,celeriter aliquid facio,cõponitur ab ἐξ & ἁμιλλάω,quod fit ab ἡ ἅμιλλα,certamē,cõtētio

μετέσχον. οἷα δὴ γυνὴ θ᾽. συγκατείργασαι. συντακεὶς. ὁ καὶ ἡ τλήμων. τροχηλατέω. αἱ Εὐμενίδες. ἐξαμιλλάω.

Sextus

Sextus porro hic dies ex quo cædibus
Ἕκτον δ᾽ ἦ δὴ τόδ᾽ 89 ἦμαρ ἐξ ὅτου 4 σφαγαῖς
Mortua mater,igni purgata eſt corpore:
90 Θανοῦσα μήτηρ, πυρὶ 91 καθήγνισαι 92 δέμας.
Quibus neque cibos per gulam cepit
Ὧν οὔτε 93 σῖτα διὰ 94 δέρης 95 ἐδέξατο,
Non balnea dedit corpori: penulas verò intra
Οὐ 96 λουτρ᾽ 97 ἔδωκε 98 χρωτί. 99 χλανιδίων δ᾽ e ἔσω
Tectus quum quidem corpus leuatum fuerit morbo,
100 Κρυφθεὶς, ὅταν μὲν σῶμα 101 κουφισθῇ νόσου,
Compos mentis lacrymat:tum verò è cubilibus
102 Ἔμφρων δακρύει. ποτὲ δ᾽ δεμνίων e ἄπο
Proſilit celer, vt pullus equinus a iugo.
103 Πηδᾷ δρομαῖος, πῶλος e ὡς ἀπὸ ζυγοῦ.

SCHOLIA.

89 90.11. 90 vt τυπεῖσα. 30.16. a θνήσκω,111.19 91 vt πέφρασαι,θανοῦσα. 33 4.a καταγνίζω μίσω,qđ cõponitur à κατὰ (23.15) & ἁγνίζω,καθαγνίζω purgo:quod fit ab ἁγνὸς,purus. 92 Indeclinabile. 93 ὁ σῖτος κ ſitu ſtau. mentum:ſed τὸ σῖτον,(vnde τὰ σῖτα) eſt cibus panis. 94 δέρω,τὸ δέ- excorio:vnde verbale ἡ δέρη, collũ, ceruix , ſic dicitur quòd à μας. collo ſumi ſoleat excoriationis initium. 95 vt ἐτύψατο, 41.12.a ὁ σῖτος. δέχομαι,capio. 95 verbale (84.30) a λέω,lauo:τὸ λοῦτρον,penul- τὸ σῖτον. tima circunflexa,eſt locus balnearum: λουτρὸν verò acuta vlti ἡ δέρη, ma,eſt balneum ſiue lauacrum.in qua ſignificatione hoc loco ης. accipitur,quamuis λου acuatur,propter apoſtrophum enim ac- λουτρ᾽ p centus retrahitur,& λουτρ᾽ pro λουτρὰ dicitur.vide 7.12.97 67.28. λουτρά. & 73 4. 98 vt φωτὶ,14.8.99 Diminutiuum ab ἡ χλανὶς,ίδος,veſti- ἔδωκα, mentum tenuiſſimũ. 100 vt τυφθεὶς.39.4 à κρύπτω,tego, abſcon- ας,ε. do me:deliteſco. 101 vt τυφθῇ,38.10.a κουφίζω,lenem facio,ſub- ας, ε. leuo:quod fit a κοῦφος leuis . 102 Componitur ex ἐν & φρὴν, 11. τὸ χλα- 3. 103 vt βοᾷ,50.2. à πηδάω.

νίδιον. κρύπτω? κουφίζω. ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος. δρομαῖος.

ARISTOPHANIS
1 Α'ΡΙΣΤΟΦΑ'ΝΟΥΣ
Comici poëtæ Plutus.
2 Κωμῳδοποιῦ 3 Πλοῦτος.

Ariſtophanis grammatici argumentum per iambica.
Ἀριςοφάνους 4 γραμματικῦ ὑπόθεσις διὰ 5 ἰάμβων.

Oraculum conſulit iuſtus exiſtens aliquis & pauper
6 Μαντέυεται δίκαιος ὢν τὶς καὶ πένης,
An mutatis *moribus*, diuitiarum compos eſſe poſſet.
Εἰ 7 μεταβαλὼν, πλούτου 8 τυχεῖν δυνήσεται.
Reſpondit Deus, ſequendum quocunque.
10 Ἔχρησιν ὁ θεὸς, 11 συνακολουθεῖν 12 ὥσπερ γ᾽ ἄν.

SCOHLIA.

ὁ κωμῳδοποιός, οῦ. 1 88. 24 2 ὁ Κῶμος, ου, comeſſationum & laſciuiæ Deus, in cuius ſacris celebrandis iuuenes procaces petulantia carmina decātabant. Per antonomaſiam verò κῶμος, ſumitur pro huiuſmodi iuuenum contubernio, ac pro ipſa iuuenili procacitate. à κῶμος vero, & ᾠδὴ, id eſt, cātus, κωμῳδία, comœdia, κωμῳδὸς, comœdus, & κωμῳδοποιτὴς ſiue κωμῳδοποιὸς poeta comicus, comœdiarum ſcriptor vel factor fiunt enim à ποιῶ, facio. ὁ πλοῦτος, ου. πλοῦτος ſignificat diuitias & diuitiarum Deum: vnde ex vocabuli amphibologia feſtiuæ admodū in hac comœdia fiunt alluſiones, dum poëta per Plutum deum ipſas diuitias vult intelligi. ὁ γραμματικὸς, οῦ. 4 Poſſeſſiuū, a τὸ γράμμα, ατος, litera, quod eſt verbale (84.25.) à γράφω ſcribo; 5 ἴαμβος, eſt pes iambus, & verſus iambicus. ἴαμβος. 6 vt τύπτεται, 31.9. à μαντεύομαι, oraculū cōſulo vel edo. fit ab ὁ μάντης, ου, vel μάντις, ιος, vates. μαντεύομαι 7 vt τυπῶν, 30.15. à μεταβάλλω, muto & mutor. Intellige hîc ex Ariſtophanis contextu, τοὺς τρόπους: μεταβαλὼν τοὺς τρόπους, mutans mores & rationem vitæ, vel mutatis moribus. τυχεῖν. 8 vt τυπεῖν, 30.2. à τυγχάνω, 116.14. δυνήσομαι, ῃ, εται. 9 vt τύψεται, 41.20. à δύναμαι, poſſum, quaſi à δυνάω, μήσω 10 vt ἔτυψε, 25.17. à χράω, μήσω, oraculum reddo, reſpondeo. 11 vt ποιεῖν, 47.7. à συνακολουθέω. 12 79. 9. & 123.17.

Virum

Virum offenderit. Plutus verò conſpicitur cæcus
ε 13 Ἀνδρὶ 14 περιτύχῃ. Πλοῦτος δ᾽ ὁρᾶται τυφλός.
Cognito autem ipſo duxit domum, alios populares
ε,ε 15 Γνοὺς δ᾽ αὐτὸν ἀ 16 ἤγαγεν 17 οἴκαδ᾽, ἄλλους 18 δημότας
Vocans ad participandum, poſtea ſanare pupillas
α 19 Καλέσας 20 μεταχεῖν, 21 εἶθ᾽ 22 ὑγιάσαι τὰς κόρας
Accelerabant: in Aeſculapij verò deducebant. ſed
ε,ε Ἔσπευδ᾽ ν: 23 εἰς Ἀσκληπιοῦ δ᾽ 24 ἀπῆγον. ἡ δ᾽
Repente paupertas prohibuit.
Ἄφνω Πενία ἀ 25 διεκώλυσεν.
Tamen viſum recipiente ipſo, ſceleratorum
Ὅμως 26 ἀναβλέψαντος αὐτοῦ τῶν κακῶν.
Nullus dubitabatur, ſed proborum erant bona.
ε Οὐδεὶς 27 ἐπλούτει, τῶν δ᾽ ἀγαθῶν 28 ἦν 29 τ᾽ ἀγαθά.
Præfatur autem ſeruus aduerſus herum, quòd
Προλογίζει δὲ θεράπων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι.
cæcum & ſenem ſubſequi non erubeſceret.
Τυφλῷ καὶ 30 γέροντι 11 κατακολουθεῖν οὐκ 31 ᾐσχύνετο.

CARION SERVVS.
32 ΚΑΡΙ´ΩΝ ΘΕΡΑ´ΠΩΝ.

Quam difficilis res eſt, ô Iupiter, & dij,
α Ὡς 33 ἀργαλέον 34 πρᾶγμ᾽ ἀ 35 ἐστὶν, 36 ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,

SCHOLIA.

13 12.4. 14 vt τύπτῃ, 26.19. à περιτυγχάνω, offēdo, obuiꝰ fio 15 107. περιτύχω, ης, η. 17. 16 103: 26. 17 Aduerbium loci, ab ὁ οἶκος, domus. 18 χεῦσας 7.22. 19 vt τύψας, 30.12. à καλέω, 57.8. 20 vt τυπεῖν 29.31. à μετέχω. ſed tanquā à μεταχέω. vide 110.6. 21 Pro εἶτα, 5.19. 22 vt τύψαι, 29.30. ab ὑγιάζω 23 126. 5. 24 vt ἔτυπτον, 22.15.22. ἀπάγω, quod componitur ex ἀπὸ, 23.15. & ἄγω, 103.14. 25 vt ἔτυψε, 25. 17. à διακωλύω. 26 vt τύψαντος, 30.12. ab ἀναβλέπω, ſuſpicio, & viſum recipio, poſt cęcitatem oculis reſtituor. 27 vt ἐποίει, 46.7. à πλουτέω, ditor, diues euado. fit a nomine πλοῦτος. 28 98. 27. 29 pro τὰ ἀγαθα. 30 vt δράκων, 11.22. vide 123.17. 31 vt ἐτύπτετο, 31.15 ab αἰσχύνομαι. 32 Καρίων ſeruū ſonat, quòd ex Caria multi Athenis ſeruirent. 33 pro ἀλγαλέος, λ in ρ Atticè mutato. 34 84.25. 35 98.25. 36 89.30.

γνοῦς. ἤγαγον. ες, ε. οἴκαδε. ὁ δημότης, ου. μεταχεῖν. εἰς Ἀσκληπιοῦ. πλουτέω.

Seruum

Seruum eſſe deſipientis heri.
Δοῦλον 37 γενέσθαι 38 παραφρονοῦντος δεσπότου.
Si enim optima ſeruus dicens fuerit,
α Ἢν γὰρ 39 βέλτιστ' ὁ θεράπων 40 λέξας 41 τύχῃ,
Viſus fuerit verò non facere hæc poſſeſſori.
42 Δόξῃ καὶ μὴ 43 δρᾶν ταῦτα 44 τῷ κεκτημένῳ,
Participem eſſe neceſſe *eſt* ſeruum malorum.
Μετέχειν 45 ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Corporis enim non ſinit dominum
Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ 46 ἐᾷ τὸν κύριον
Imperium habere fortuna, ſed emptorem.
47 Κρατεῖν ὁ δαίμων ἀλλὰ 48 τὸν ἐωνημένον.
Et hæc quidem ſanè ſic *ſe habent*. Verum Apollinem,
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ 49 ταῦτα. 50 τὸν δὲ Λοξίαν,
Qui vaticinatur ex tripode auro ductili facto,
Ὃς 51 θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ 52 χρυσηλάτου,
Accuſatione iuſta accuſo hanc, quod
53 Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι

SCHOLIA.

37 γίνομαι. 107.9. 38 vt ποιοῦντος, 47.10. à παραφρονέω, deſipio, quod fit ab ὁ καὶ ἡ παράφρων ονος, demens, & quaſi extra mentem, ex παρὰ, extra, & φρὴν mens. 39 Pro βέλτιστα, 5.19. & 85.29. 40 vt τύψας, 30.12. à λέγω 41 vt τύπτῃ 29.20. à τυγχάνω. 42 106.7. 43 vt βοᾶν. 50.31. & 58.2. a δράω, δρῶ 57.16. 44 vt τετυμμένῳ, 39.1. à κτάομαι, 91.2. & 105.16. 45 Huic voci familiare ē, vt habeat ſub auditum verbum ἐστὶ ἀνάγκη neceſsitas, ſub audi, eſt, vel neceſſe eſt. 46 vt βοᾷ, 50.2. ab ἐάω Huius clauſulæ ſenſus talis eſt: fortuna non ſinit dominum corporis (id eſt, eum cuius eſt corpus) habere imperium in ſuum corpus, ſed, &c. 47 vt ποιεῖν, 47.7. à κρατέω. 48 vt τὸν τετυμμένον, 39.1. ab ὠνέομαι. emo. vide 93.14 49 Neutrum plurale ab οὗτος. 77.2. hic aduerbiaſcit, pro οὕτως, 50 Apollo dictus eſt Λοξίας a λοξὸς. id eſt, obliquus, quod eius reſpōſa eſſent obliqua & tortuoſa. 51 vt ποιεῖ 46.4. a θεσπιῳδέω, res diuinas cano. nam θέσπιον eſt res diuina, & ᾄδω, cano. 52 Dictio compoſita ex χρυσὸς, aurum, & ἐλαύνω duco. 53 vt ὄφιν, 14.22. & 17.24. uerbale, 84.27. à μέμφομαι.

παραφρονέω. βέλτιστα. τύχωης, ἡ. δόξω, ῃς, ῃ. ἡ ἀνάγκη, ης. ὁ ἐωνημένος. ὁ Λοξίας ου. ταῦτα. θεσπιῳδέω. χρυσηλάτης ου. ἡ μέμψις, ιος

Medicus

Medicus quum ſit vires, (vt aiunt,) ſapiens,
Ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις (ὥς 54 φασι) σοφὸς,
Inſanientem dimiſit meum herum.
α 55 Μελαγχολῶντ' 56 ἀπέπεμψε μου τὸν δεσπότην,
Qui ſequitur poſt hominem cæterum,
Ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Contrarium faciens, quàm conueniret ipſi facere,
ε 57 Τοὐναντίον 58 δρῶν ἢ 59 προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
Nam videntes cæcis præimus.
Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς 60 ἡγούμεθα.
Hic autem ſequitur, & me inſuper cogit:
ε Οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, 61 κἀμὲ προσβιάζεται.
Et id, reſpondente *ipſo* prorſus, neque hilum.
α 62 Καὶ ταῦτ' 63 ἀποκρινομένου 64 τὸ παράπαν οὐδὲ 65 γρῦ.
Ego quidem igitur non vllo modo conquieſcam.
ι Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ 66 ἔσθ' ὅπως 67 σιγήσομαι.

SCHOLIA.

54 102.14. & 121.6. 55 vt βοῶντα, 51.4. à μελαγχολάω, inſanio, atra bile laboro, cōponitur. n à μέλας, αινα, αν, niger, a, um. 81.17. & χολὴ, bilis: quæ duplex eſt, flaua, & atra: atque hæc μελαγχολία dicitur, qua qui laborant, à furore haud longè abſunt, quare pro furore, & inſania ſæpe ponitur, & μελαγχολάω, eſt inſanio. Hic nota γ poſitum pro ν, à neutro μέλαν, propter χ ſequens. vide 5.24. & 25.2. 56 vt ἔτυψε, 25.17. ab ἀποπέμπω 57 98.7. 58 vt βοῶν, 91.4. à δράω, 59 Imperfectum à προσήκω, 60 vt ποιούμεθα, 47.18. ab ἡγέομαι. 61 98.7. 62 Et hæc. Latinè dicimus, idque ſub. facit. id eſt, cogit & me eadem cum illo facere, idque quum nihil prorſus mihi huius erroris cauſam ſciſcitanti reſpondere velit. 63 vt τυπτομένου, 38.29. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo. 64 Aduerbium cum articulo ſub forma adiectiui neutri, vt τὸ πρῶτον, & cōponitur ex παρὰ, & πᾶν, omne. 65 γρῦ, minimū quiddam ſignificat, vt ſordes vnguium, & fabarum hilum, rem videlicet viliſſimam: aut vocem ſuillam, quam edere ſolent ij qui grauantur ſermone reſpondere. Hinc Latinum verbum, grunnio, & Græcū, γρύζω. 66 Pro ἔστιν, ὅπως, 98.25. verbū è verbo, Eſt quando, vel Eſt quomodo, id eſt, vnquam, vllatenus. 67 vt βοήσομαι, 52.2. à σιγάω, ſileo, conquieſco.

φασί. μελαγχολάω. προσήκει. κἀμέ. καὶ ταῦτα. τὸ παράπαν. γρῦ. ἔσθ' ὅπως.

 Si non

Si non dixeris, quorſum hunc ſequamur tandem,
68 Ἢν μὴ 69 φράσης, 70 ὅτι b τῷ δ' ἀκολυθῶμέν ποτε,
O here: ſed tibi faceſſam negotia.
a 71 Ὦ δέσποτ' ἀλλάσοι 72 παρέξω πράγματα.
Non enim me verberabis, coronam habentem ſaltem.
Οὐ γάρ με 73 τυπτήσεις, 74 στέφανον ἔχοντά γε.

CHREMYLVS HERVS.
ΧΡΕΜΥ'ΛΟΣ ΜΕΣΠΟ'ΘΗΣ.

Per Iouem *non* ſed detracta corona, ſi offendas paululũ me
a. a Μὰ 75 Δί, ἀλλ' 76 ἀφελὼν τὸ στέφανον, ἰὼ 77 λυπῇς 78 τί με
Vt magis doleas. Car. Nugæ: non enim ceſſabo
Ἵνα μᾶλλον 79 ἀλγῇς. Καρ. λῆρος. ἐ γὰρ 80 παύσομαι
Priuſquam dixeris mihi, quiſquam ſit hic.
e Πρὶν γ' ἂν 76 φράσῃς μοι, 81 τίς ποτ' α 82 ἐστὶν 83 ὑτοσί.
Beneuolus enim exiſtens tibi, interrogo multum valdè.
84 Εὔνυς γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι 85 πάνυ σφόδρα.
Chr. Sed non te celabo: meorum enim ſeruorum
a Χρ. Ἀλλ' ὐ σε 86 κρύψω τῶν ἐμῶν γὰρ 87 οἰκετῶν
Fideliſſimum cenſeo te & taciturniſſimum.
Πιστότατον 88 ἡγῦμαι σε καὶ 89 κλεπτίστατον.

SCHOLIA.

ἰὼ μή. 68 Si non, id eſt, niſi. 69 vt τύψις, 29.16. à φράζω. 70 Pro διότι, cur
ὦ δέσπο quorſũ. 71 Ὁ δεσπότης, ὐ, ὦ δέσποτα, 85.12. 72 Παρέχω, μ. παρέξω,
τα. præbeo, faceſſo. 73 à τυπτέω, τυπτήσω nam multa circunflexa à
τυπτέω. Barytonis formantur. 74 Seruos coronã habentes in capite do-
minis non licebat cædere. imponebant autem ſeruis coronas,
ſi Apollinẽ conſulturi, viæ comites illos ſibi adiungerent. 75 89.
ἀφελών. 30 76 Ex ἀπὸ (23.19.) & ἑλών. 77 vt ποιῇς 47.2 à λυπέω, quod fit
λυπέω. ab ἡ λύπη, moleſtia dolor. 78 Id eſt κατά τι, in aliquo: aut vel mini
ἀλγέω. mum quidem. 79 vt ποιῇς, 47.2. ab ἀλγέω, quod venit à τὸ ἄλγος,
εὔνυς. dolor. 80 vt τύψομαι, 41.20. à παύομαι, 81 τίς ποτε, quis tandem,
πάνυ quiſnam. 82 68.25. 83 77 8. 84 Per craſin ab εὔνοος, quod compo-
σφόδρα. nitur ab εὖ, & νόος. νοῦς, 86.24. 85 Valde valde, ideſt, vehemen-
οἰκέτης, tiſſimè. 86 κρύπτω, μ. κρύψω. 87 ab οἶκος, domus, οἰκέτης, ὐ, dome-
ου. ſticus. 88 vt ποιῦμαι, 47.16. 89 ſuperlatiuum.

Ego

Ego Dei cultor, & iuſtus exiſtens vir,
Ἐγὼ 90 θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ,
Malè affligebar, & pauper eram. Cur. Noui hercle.
Κακῶς ἔπραττον, καὶ πένης 28 ἦν. Καρ. 91 Οἶδα 92 τοι.
Chr. Alij verò ditabantur, ſacrilegi, rhetores.
e Χρ. Ἕτεροι δ' 93 ἐπλύτων, 94 ἱερόσυλοι, 95 ῥήτορες,
Et ſycophantæ, & ſcelerati Car. Credo.
Καὶ 96 συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. πείθομαι.
Chr. Interrogaturus itaque profectus ſum ad Deum;
Χρ. 97 Ἐπερησόμενος οὖν 98 ᾠχόμην 99 ὡς τὸν θεὸν,
Meam quidem ipſius miſeri pene
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
Iam reputans exhauſtam eſſe vitam:
Ἤδη νομίζων 100 ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
Verum filium, qui exiſtens vnicus mihi eſt,
e Τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ 101 ὢν μόνος μοι 101 τυγχάνει,
Rogaturus num oporteret, mutatis moribus,
102 Πευσόμενος εἰ 103 χρή, 7 μεταβαλόντα τοὺς τρόπους.

SCOHLIA.

90 Componitur ex θεὸς, deus, & σέβω, colo, & veneror religio- ὁ καὶ ἡ
ſè 91 109 18. 92 τοι, nunc affirmat, nunc redũdat, 93 Vt ἐποίουν, θεοσεβὴς,
46.7. à πλυτέω 94 Componitur ex ἱερὸς, ſacer, & ἡ σύλα, præda, έος, τος
direptio. 95 ab ἐρρῆται, vulgò tum rhetores malè audiebant. ἡ ἱερόσυ
96 φαίνω interdum ſignificat accuſo, defero, à quo, cum nomine λος, ὐ.
τὸ σῦκον, id eſt ficus fit verbale (84.3.) ὁ συκοφάντης, id eſt calum- ὁ ῥήτωρ,
niator, & qui de re vel minima in ius aliquem vocat, quaſi ορος.
ficiũm delator. 97 Vt τυψόμενος, 44.4 ab ἐπέρομαι, quod com- ὁ συκο-
ponitur ex ἐπὶ & ἔρομαι, 110.2. 98 ab οἴχομαι, diſcedo, Aoriſt. φάντης,
ſecund ᾠχόμην, 100.9. 99 Atticè pro πρὸς. 100 Vt τετύφθαι, 38. ου.
18. ab ἐκτοξεύω. exhaurio: ſumptum vel à pharetra ſagittis ex- ὁ ἐπερη-
hauſta, vel ab iis quæ ſagittis confecta pereunt. componitur σόμενος.
enim ab ἐκ & τοξεύω. 34.22 quod fit à τὸ τόξον, ſagitta, telum, ἐκτοξεύω.
arcus. 101 In ὢν τυγχάνει redundat ὢν. Eſt autem hæc loquendi ὢν τυγχάνει.
forma Atticis familiaris. 102 114.9. 103 117.16. πευσόμενος,
χρή.

Eſſe verſutum, iniuſtum, ſani nihil.
104 Εἶναι 105 πανοῦργον, 106 ἄδικον, 107 ὑγιὲς 108 μηδὲν.
Quippe vitæ hoc ipſum ratus conferre.
Ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ 109 νομίσας x ξυμφέρειν.
Car. Quid igitur Phœbus cecinit è coronis?
Καρ. Τί δῆθ' ὁ Φοῖβος a 110 ἔλακεν 111 ἐκ τῶν στεμμάτων;
Chr. Audies: manifeſtè enim Deus dixit mihi hoc:
Χρ. 112 Πεύσει. 113 σαφῶς γὰρ ὁ Θεὸς 114 εἶπέ μοι 115 τοδί.
Cui occurrerem primùm, exiens,
116 Ὅτῳ 117 ξυναντήσαιμι πρῶτον, 118 ἐξιὼν,
Iuſſit eum non dimittere me poſtea:
119 Ἐκέλευσε τούτου μὴ 120 μεθίεσθαί μ' ἔτι.
Perſuadere verò mihiipſi *eum* conſequi domum vſque.
Πείθειν δ' ἐμαυτὸν x 11 ξυνακολουθεῖν 17 οἴκαδε.
Car. Et huic occurriſti igitur primo? Chr. Huic.
Καρ. Καὶ ὁ τῷ x 121 ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ. Χρ. 23 τουτῳΐ.

SCHOLIA.

104 99.13. 105 Cõponit ex τὸ πᾶν, omne, & τὸ ἔργον, opus, quaſi ὁ πᾶσι ἔργοις ἐπιβάλλων, omnibus operibus ſeſe immiſcens. Verùm quia huiuſmodi callidi eſſe ſolent, factum eſt vt accipiatur pro callido, vafro, verſuto. 106 Componitur ex α priuatiuo, & δίκη, iuſtitia, ius. 107 ὁ καὶ ἡ ὑγιὴς, έος, ſanus neutrũ τὸ ὑγιὲς, quod Græcis ſonat omne id quod probatur. Vnde & vulgatum hoc prouerbiũ, ὑγιὲς μηδὲν, & ὑγιὲς οὐδὲ ἕν, quum omnia diſplicent, quum nihil eſt verum, nihil non corruptum, nihil ſimplex, aut candidum. 108 13. 1. 109 vt τύψας, 30.12. à νομίζω, μ. ίσω, puto, reor. 110 vt ἔτυπε, 26.14. à λάκω, reſono, clamo, cano, do oraculum vt Phœbus. 111 Id eſt, è tripode coronis inſigni, τὸ στέμμα, ατος, verbale à στέφω, vt alibi dictum eſt. 112 Pro πεύσῃ, vt ὄψει, pro ὄψῃ, 96.11. 113 ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έος, manifeſtus: τῶν σαφέων καὶ σαφῶν, vnde σαφῶς, 80.6. 114 vt ἔτυπε, 26.14. ab ἔπω, 91.7. & 10. 115 79.4. 116 Atticè pro ᾧτινι. 117 vt τύψαιμι, 28.16. à ξυναντάω, μ. ήσω à συν & ἀντάω, occurro. 118 Ab ἐξ, & ἰὸν, 99.30. 119 vt ἔτυψε, 25.17. à κελεύω. 120 vt τίθεσθαι, 93.11. à μεθίεμαι, dimitto, ex μετὰ, 23.16. & ἵεμαι, 101.3. 121 vt βοᾷς, 50.2. à ξυναντάω ξυναντᾷς, occurris: vel occurriſti, vt ſit præſens poſitum pro præterito.

ὁ πανοῦργος. ὑγιὲς. μηδὲν. πεύσει. σαφῶς. εἶπον, εἶπε. τοδὶ. ὅτῳ. ἐξιὼν. μεθίεσθαι.

HESIO-

HESIODI ASCRAEI

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ἈΣΚΡΑΙΟΥ

Opera & dies.

Ἔργα καὶ ἡμέραι.

Muſæ Pierides carminibus celebrantes,
Μοῦσαι 1 Πιερίηθεν k ἀοιδῆσι 2 κλείουσαι,
Adeſte, narrate per veſtrum patrem, cantantes,
3 Δεῦτε 4 δὴ 5 ἐννέπετε 6 σφέτερον 7 πατέρ' u ὑμνείουσαι,
Quare mortales viri *ſint* pariter obſcurique nobileſque,
8 Ὅντε e διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς 9 ἄφατοί τε 9 φατοί τε,
Glorioſique, ingloriique. Iouis magni conſilio.
9 ῥητοί τ' 9 ἄρρητοί τε 10 Διὸς μεγάλοιο 11 ἕκητι.

SCHOLIA.

Hesiodvs hoc libro fratrem Perſen hortatur ad opus, & agriculturam: de qua hîc multa præcepit, adiicit etiã qui dies in vnoquoque menſe ſint fauſti, aut infauſti, ſi in eis hoc vel illud opus auſpiceris. Vnde hunc librum inſcripſit Ἔργα καὶ ἡμέραι. 1 Aduerbiũ de loco, à nomine Πιερία. 2 vt αἰτύπτουσαι. 30.7. à κλείω, laudo à celebro. 3 Aduerbiũ hortandi, huc agite, eia accedite. 4 Si ſcribatur δὴ per ἦτα ſine apoſtropho, iungetur cum aduerbio δεῦτε, agite dum narrate (patrẽ veſtrũ celebrãtes) quare, &c. Si ſcribatur δί, erit idem quod διὰ σφέτερον, &c. per veſtrum. 5 Pro ἐνέπετε geminatur ν, vt prima produceretur: ab ἐνέπω, 91.26. 6 pro ὑμέτερον. 7 86.3. 8 ὅντε διὰ p anaſtrophen, pro διὰ ὅντε, vel διά τε ὄν, per quem, ſupple, τρόπον modũ: per quẽ modum, id eſt, quomodo, quare: vel, qui fit vt, &c. Notandum διὰ & ἀνὰ ob anoſtrophen non retrahere tonũ in penultimam, vt aliæ præpoſitiones. 9 φημὶ inter alia ſignificat prædico, celebro: in tertia perfecti paſſiui facit πέφαται: vnde verbale, 84.30. φατὸς, celebris, prædicandus, dicendus compoſitum ex α priuatiuo ἄφατος ignobilis, obſcurus, nefandus, vel de quo nullus fit ſermo eadem ſignificatione dicũtur ῥητὸς, & ἄρρητος, ſed ducuntur ab ἀγορεύω, prædico. 10 Muſarum reſponſum. Cæterùm Διὸς & μεγάλου (pro quo hic dicit μεγάλοιο,) ſunt nomina heteroclita: de quibus. 89.30. & 90. 5. 11 Eſt aduerbium, & ſignificat cauſa, gratia, voluntate, conſilio.

Ἔργα καὶ ἡμέραι. Πιερίηθεν. δεῦτε. ἐννέπετε. πατέρα. ὅντε διὰ φατὸς, ἄφατος. ῥητὸς, ἄρρητος. ὁ Ζεὺς τοῦ Διὸς ὁ μέγας τοῦ μεγάλου. ἕκητι.

Facilè etenim extolit, facilè verò extollentem *ſeſe* deprimit,
12 Ρ῾έα μ̀ γὰρ βριάει 12 ῥέα ϑ̓ βριάοντα χαλέπτει,
Facilè verò inſignem minuit, & obſcurum auget.
e Ρ῾εῖα δ' 13 ἀρίζηλον μινύθει καὶ 13 ἄδηλον 14 ἀέξει.
Facilè quoque corripit prauum, & ſuperbum attenuat,
e Ρ῾εῖα γ δέ τ' 15 ἰθυνει σκολιὸν, καὶ 16 ἀγήνορα κάρφει
Iupiter altitonans, qui ſupremas ædes incolit.
17 Ζεὺς 18 ὑψιβρεμέτης, ὃς 19 ὑπέρτατα 20 δώματα ναίει.
Audi videns ſentienſque, rectè verò moderare leges
e 21 Κλῦθι 22 ἰδὼν 23 ἀΐων τε, 24 δίκῃ δ' 15 ἴθυνε 25 θέμιστας
Tu: ego autem Perſæ vera loquar.
26 Τύνη ἐγὼ δέ γ κε 27 Πέρσῃ 28 ἐτήτυμα 29 μυθησαίμην.

SCHOLIA.

12 Poëticum, pro *ῥεῖα*, correpta penultima. 13 *δῆλος*, eſt manifeſtus clarus. vnde cum pericula, *ἀρι*, (quæ in compoſitione ſimplicis ſignificationem auget) fit *ἀρίζηλος* pro *ἀρίδος* inclytus, illuſtris. Porro cum *α* priuario fit *ἄδηλος*, non manifeſtus obſcurus. ſunt autem qui *ἀρίζηλον* deducant à *ζῆλος*, zelus, æmulatio, imitatio: vt is *ἀρίζηλος* dicatur qui eſt æmulatione & imitatione dignus. 14 pro *αὔξει*. poetæ enim pro *αὔξω* dicunt *ἀέξω*. 15 Ab *ὁ ἰθὺς, έος* directus, rectus fit *ἰθυνω*, dirigo, guberno. 16 Cõponitur ex *ἄγαν*, valde ſeu nimis, & *ἀνήρ*, vir, & modo ſignificat ſuperbum, audacem, modo fortẽ, & inclytum 17 89.30. 18 Cõponitur ex *ὕψι*, altè, & *βρέμομαι* ſono, ſtrepo, fremo, tono: quaſi *ἐν ὕψει βρεμόμενος*, altifremus, ſonans in altitudine. nam *τὸ ὕψος, εος*, eſt altitudo. 19 84.19. 20 *τὸ δῶμα, ατος*, p *δώμημα* (à *δωμάω, μήσω*, extruo, ædifico (84.25.) eſt domus, ſtructura, & tectum. 21 vt *ζεύγνυσι*, 71.5. hoc loco tamen non eſt præſentis, ſed aor. ſec. propter penultimã longam, quam preſens corripit. vide 73. 11. 22 189.21. 23 vt *τύπτων*, 30.6. ab *ἀΐω*, audio, ſentio, ſpiro. 24 Multa aduerbia formam datiui ſingularis ſecundæ declinationis habent. 25 Hanc terminationem in *ςος* genitiui quintæ declinationis omiſit Clenardus. 29 Doricè, addunt enim Dores nominatino ſingularis primæ & ſecundæ perſonæ per paragogam ſyllabam *νη*: atque ſecundæ perſonæ *τ* pro *σ* ponũt. 27 vt *τῷ Κρύσῃ*, 7.22. 28 *ὁ ἐτήτυμος* pro *ἔτυμος* poeticũ eſt: cum repetitione duarum primarum literarum, quaſi *ἐτέτυμος* ſed verſum fuit ε in η ob tot breuium vocalium concurſum. 29 vt *τυψαίμην*, 42. 20. à *μυθέω*, loquor: quod fit à *μῦθος*, verbum, fabula.

ἀρίζηλος. *ἄδηλος.* *ἰθυνω.* *ὁ ἀγήνωρ, ορος.* *ὁ ὑψιβρεμέτης, ȣ.* *δῶμα.* *κλῦθι.* *ἰδὼν.* *ἐτήτυμος.*

Non

Non vtique vnum eſt contentioſum genus, ſed in terra
a Οὐκ ἄρα 30 μοῦνον 31 ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν.
Sunt duo alteram quidem laudauerit prudens,
32 Εἰσὶ 33 δύω. 34 τὴν μ̀ γ 35 κεν 36 ἐπαινήσειε 37 νοήσας,
Altera verò culpanda eſt. porro bifariam animũ diuidunt.
s. e 34 Ἡ δ' 38 ἐπιμωμητή. f διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν a f ἔχουσιν.
Hæc etenim bellumque malum & litem auget.
34 Ἡ μ̀ γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει.
Pernicioſa. nullus hanc amat mortalis, ſed neceſſitate
a. o g Σχετλίη. 39 οὔτις b τήνγε 40 φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης.
Immortalium conſilijs contentionem colunt grauem.
41 Ἀϑανάτων a k βουλῇσιν 42 ἔριν 43 τιμῶσι 44 βαρεῖαν.
Alteram verò (priorem quidem genuit nox atra)
e Τὴν δ' g ἑτέρην (g 45 προτέρην μ̀ 46 ἐγείνατο νὺξ 47 ἐρεβεννή)

SCHOLIA.

30 Poeticum eſt pro *μόνος* ſolus, vnicus. 31 Crebrò huius verbi imperf. vſurpatur pro præſenti: quod & nonnullis alijs imperf. contingit. 32 98.26. 33 82.5. 34 76.15. 35 *κε* & *κεν*, non raró potentialem modum indicant, veluti *ἄν*, vt hoc loco. 36 vt *τύψειε*, 29. 7. ab *ἐπαινέω*, quod componitur ab *ἐπὶ* (23.16) & *αἰνέω*, 57.7. Aoriſtus prim. Aeolicus & Atticus. Huiuſmodi autem *σ* geminum nonnunquam ornatus tantum gratia ponitur, quamuis penultima ſit longa natura, vt hoc loco *αἰνέω* autem fit ab *ὁ αἶνος, ȣ*. laus, gloria. 37 vt *τύψαι* 30.12. a *νοέω μήσω*, cogito, intelligo. fit ab *ὁ νόος*, mens. 38 Ab *ὁ μῶμος, ȣ*, (id eſt vituperatio, macula, reprehenſio: & Momus Deus cõuitij omnia reprehendens) fit *μωμάομαι*, vitupero, reprehẽdo, vnde verbale (84.30.) *μωμητὸς* & *ἐπιμωμητὸς*, reprehenſibilis, culpandus. 39 Componitur ex *ȣ*, non, & infinito *τὶς, τινὸς*. quis aliquis *οὔτις* non quis, id eſt nullus. 40 vt *ποιεῖ*. 46.4. a *φιλέω*, quod fit à nomine *φίλος*, amicus. 41 Componitur ex *α* priuatiuo, & *θάνατος*, mors. 42 14.24. 43 vt *βοῶσι*, 50.6. à *τιμάω*, honoro, colo: quod fit ab *ἡ τιμὴ*, honor. 44 *ὁ βαρὺς, έος, ἡ βαρεῖα, ας. τὴν βαρεῖαν*. 14.1. & 81.23. 45 A *πρὸ* fit *ὁ πρότερος*, 84.20. fœm. *ἡ προτέρα*, 81.3. ſed Ionicè *ἡ προτέρη*, vnde *προτέρην*. 46 107.46. 47 *τὸ ἔρεβος, εος*. erebus, tenebræ, caligo: hinc *ὁ ἐρεβεννὸς*, obſcurus, ater.

μοῦνος. *ἔην.* *ἐπαινήσεια, ας, ε.* *ἐπιμωμητός.* *οὔτις.* *φιλέω.* *ὁ ἀθάνατος, ȣ.* *τιμάω.* *προτέρην.* *ὁ ἐρεβεννός, ȣ.*

Poſuit quidem ipſam Saturnius altiiugus *in* æthere habitans.
n 48 Θῆκε δέ 49 μιν 50 Κρονίδης 51 ὑψίζυγος, 52 αἰθέρι ναίων
Terræque in radicibus & viris longe meliorem.
ε g 53 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ 54 ἀνδράσι 55 πολλὸν 56 ἀμείνω.
Hæc etiam inertem tamen ad laborem excitat.
e Ἥ τε f καὶ 57 ἀπάλαμνόν f περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
In alterum enim quiſpiam reſpiciens opere vacans,
Εἰς ἕτερον γάρ τίς y τε 22 ἰδὼν l ἔργοιε χατίζων,
Diuitem, qui properat arare atque plantare,
Πλούσιον, ὃς σπεύδει y μὲν p ἀρόμμεναι ἠδὲ 58 φυτεύειν,
Domumque bene inſtituere, æmulatur ſane vicinum vicinus
ε Οἶκόν τ' εὖ 59 θέσθ, 60 ζηλοῖ y δέ τε γείτονα γείτων
Ad opes contendentē. bona verò contentio hæc mortalibus
α. ε Εἰς 61 ἄφενον σπεύδοντ'. ἀγαθὴ δ' ἔρις b ἥδε l βροτοῖσι.
Et figulus figulo ſuccenſet, & fabro faber,
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ m κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Et mendicus mendico inuidet, & cantor cantori.
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ m φθονέει, καὶ ἀοιδὸς, ἀοιδῷ.

SCHOLIA.

θῆκε. ὑψίζυγοι. ὁ αἰθήρ, έρος. γαῖα. ἀνδράσι. ἀμείνω. ἀπάλαμνος. φυτεύω. φυτὸν. ζηλόω. ὁ ἄφενος.

48 Pro ἔθηκε, 61.2. 49 Doricè μιν ſiue νιν pro ἑ. 50 Patronymicū à Κρόνος. 51 componitur ab ὕψι & ζυγὸς, ſtatera, vel iugum ſtatere: vnde Κρονίδης, ὑψίζυγος eſt Iupiter in alto, facta hominum æſtimans & liberans: vel in alto ſedens, & tum fiet a ζυγὸν, id eſt ſedes. 52 12.1. ducitur ab ἀεὶ ſiue αἰεὶ, ſemper, & θέω curro. quòd æther, id eſt cœlum, perpetua volubilitate rotetur & currat. 53 Pro γαίας, 2. ab ἡ γαῖα, ας, i., terra, puluis, fit à γάω τὸ τίκτω, pario, quaſi pariens omnia, vel omnium parens: vnde Ouidius, Magna parens terra eſt. 54 15.27. 55 πολλὸν pro πολύ. 56 vt τλῶ μείζω, 87.31. vide 83.25. 57 ἡ παλάμη, ης, eſt manus, machinatio, induſtria: vnde cum α priuatiuo ἀπάλαμνος, induſtria carens, imbellis 58 vt τύπτειν, 29 28. à φυτεύω. quod fit à τὸ φυτὸν, planta. Atque φυτὸν eſt verbale, 84. 30. à φύω. produco, gigno. 59 64.7 60 vt χρυσοῖ 53.11. à ζηλόω, quod fit à ζῆλος, 13. 61 ὁ ἄφενος, ου, vt hoc loco, vel τὸ ἄφενος, εος, vt alibi in hoc ipſo opere, ὁ ἄφενος φεύγων, non diuitias fugiens: propriè ſignificat reditum vnius anni, quaſi ἀπὸ (23.16.) ἑνὸς, (12.30) ab vno, id eſt, ἀφ' ἑνὸς ἐνιαυτοῦ περιουσία, vnius anni diuitiæ.

O Perſe,

Ὦ Perſe, tu verò hæc tuo repone in animo:
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα 62 τεῷ 63 ἐνικάτθεο θυμῷ.
Neque tuū contentio malis gaudēs ab opere animū arceat
ε Μηδ' y δὲ 64 σ' ἔρις 65 κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν 66 ἐρύκοι
Lites ſpectantem fori auſcultatorem exiſtentem.
α m 67 Νείκε' ὀπιπεύοντ' g ἀγορῆς ἐπακουὸν 68 ἐόντα.
Tempus nanque paruum eſt litiumque forique,
ε g Ὤρη γάρ τ' ὀλίγη 69 πέλεται m νεικέων τ' h ἀγορέων τε,
Cui non victus intus annuus repoſitus eſt
70 Ὧι τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς 71 κατάκειται
Tempeſtiuus, quem terra fert, Cereris munus
72 Ὡραῖος d τὸν γαῖα φέρει 73 Δημήτερος 74 ἀκτήν.
Quo ſatiatus, lites ac contentionem augeas.
d Τοῦ 75 κεκορεσσάμενος, m νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
De facultatibus alienis, tibi verò non amplius iterum erit
ι. ι 76 Κτήμασ' ἐπ' 77 ἀλλοτρίοις, σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον. 78 ἔσται
Sic faciendum, ſed rurſus diſcernamus litem:
ε. α Ὧδ' ἔρδειν' ἀλλ' αὖθι 79 διακρινώμεθα νεῖκος.

SCHOLIA.

τεὸς pro σὸς. ἐνικάτθεο. ὁ καὶ ἡ κακόχαρτος. νείκεα. εων, ἐόντος. πέλεται. Δημήτηρ. ὁ ἀκτὴς, οῦ. κεκορεσσάμενος. κτήμασι.

62 Pro σῷ, Doricè 63 Cōponitur ex ἐνὶ & κάτθεο hîc ἐνὶ reſoluendum, κάτθεο ἐνὶ θυμῷ τεῷ, 64 σε pro τοῦ vel σοὶ, vt ſit pro θυμόν σου, animum tuum. vbi etiam σοῦ pro σὸν poſitum eſt. ſi ponas σὲ pro σοὶ, refertur ad verbum, ἐρύκοι σοι θυμὸν, arceat vel abducat tibi animum. ac re ipſa potes legere σοὶ, vt οι per apoſtrophum elidatur, 5.18. 65 χαίρω, μ αρῶ, gaudeo: vnde cum nomine κακὸς, malus, fit verbale κακόχαρτος, 84.30. 66 vt τύπτοι, 28.10. ab ἐρύκω. 67 Sine craſi, m. p τὰ νείκη, à τὸ νεῖκος. εος, vt τεῖχος, 17.11. 68 Ionicè pro ὄντος, 100.1. 69 πέλομαι, η, εται, ſum, es, eſt: poëticū verbum. 70 79.6. 71 vt ſimplex κεῖται, 101. 28. 72 Denominatiuum, ab ἡ ὥρα, ας, tempus, 73 21. 3. dicitur Δημήτηρ, quaſi γῆ μήτηρ, terra, mater. 74 verbale, 84.30. ab ἄγω, fero. Alij declinant per ſecundam ἡ ἀκτὴ ῆς. 75 Pro κορεσάμενος, vt τυψάμενος, 43.29. à κορεννύω, 105.23. ſed poëticè præponitur augmentum perfecti, & σ geminatur, 57.6. 76 τὸ κτῆμα ατος, verbale, 84. 25. a κτάομαι, poſſideo. 61.1. 77 ἄλλος, alius. ἀλλότριος, alienus. 78 99.2. 79 vt τυπτόμεθα, 38.4. a διακρίνομαι.

Rectis

Rectis iudicijs, quæ ſanè ex Ioue ſunt optima.
ε k 80 Ἰθείῃσι δίκῃς αἵτ' ἐκ 10 Δίος a 32 εἰσὶν 81 ἄρισαι.
Nuper etenim patrimonium diuiſimus, ſed ſanè multa
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον 82 ἐδασσάμεθ' ἀλλά τε 83 πολλὰ
Rapiens ferebas valdè demulcens reges
84 Ἁρπάζων 85 ἐφόρεις, 86 μέγα 87 κυδαίνων 88 βασιλῆας
Doniuores, qui hanc litem volunt iudicaſſe.
89 Δωροφάγους. 10 τήνδε δίκην ἐθέλουσι 90 δικάσαι.
Stulti, neque ſciunt quanto plus dimidium *ſit* toto,
ε 91 Νήπιοι, οὐδ' a 92 ἴσασιν ὅσῳ 93 πλέον 94 ἥμισυ 95 παντός,
Neque quàm maluáque & aſphodelo magna vtilitas.
ε.α Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ 96 ἀσφοδέλῳ 86 μέγ' 97 ὄνειαρ.

SCHOLIA.

80 Pro ἰθείαις, K. ab ἰθεῖα, à maſculino ὁ ἰθύς, έος. rectus, 81.23. 81 83.26. 82 pro ἐδασάμεθα, geminato σ. vt ἐτυψάμεθα, 41.14. δαίω. 83 90.1. 84 ἅρπαξ, rapax: vnde ἁρπάζω, rapio 85 vt ἐποίεις. 46.7. à φορέω, 57. 8. 86 90. 5. hîc aduerbiaſcit 87 τὸ κῦδος, gloria, decus: hinc κυδαίνω honoro, decoro, demulceo. 88 Accuſatiuus Ionicus, 18.15. 89 Componitur à τὸ δῶρον, donum & φάγομαι, edo. Per reges doniuoros, intelligit iudices donis corruptos 90 vt τύψαι, 29.30. à δικάζω, quod fit ab ἡ δίκη. 91 νήπιος propriè eſt infans, qui adhuc fari nequit, à νη priuatiuo, & ἔπος, verbum. refertur ad animum, & ſignificat ſtultum, atque ætatis vitio imprudentem. 92 102 1. 93 84 3. vide Eraſmi prouerbium, Dimidium plus toto. 94 Neutrum ab ὁ ἥμισυς εος, dimidius: ab ἅμα, ſimul, & ἴσος æqualis, quaſi ἅμισυς. ex vtraque parte æqualis. 95 10.28.14. 96 ἀσφόδελος, herba quæ Latinis haſta ſiue haſtula regia dicitur. 97 90.11.

ἁρπάζω. κυδαίνω. δωροφάγος. δικάζω. νήπιος. ἥμισυς.

ARGV-

ARGVMENTVM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΓΗΣ.

1 Homeri compoſitionis.
α τῆς Ὁμήρου Ῥαψῳδίας.

Chryſes ſacerdos Apollinis accedit ad na-
Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ 2 τὸν ναύ-
uale Græcorum, volens redimere
σαθμον τῶν Ἑλλήνων, βουλόμενος 3 λυτρώσασθαι
filiam ſuam Chryſeïdem. non recuperans autem,
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ 4 Χρυσηΐδα. οὐκ 5 ἀπολαβὼν δὲ,
ſed & cum contumelia expulſus ab Aga-
α ἀλλὰ καὶ 6 μεθ' ὕβρεως 7 ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγα-
memnone, precatus eſt Appollinem contra Græcos,
μέμνονος, 8 ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ Ἑλλήνων.
Peſte autem orta, & multis, vt conſentaneum *eſt*, cor-
λοιμοῦ δὲ 9 γινομένου καὶ 10 πολλῶν, ὡς 11 εἰκὸς, 12 διαφθει-

SCHOLIA.

Αʹ ΑΛΦΑ hoc loco pro primo ſumitur. Homerus enim quatuor, & viginti libros Iliadis & totidem Odiſſeæ ſcripſit, iuxta numerum viginti quatuor literarum Alphabeti: appellauitque primum, ά, ſecundum β, & ſic alios, vſque ad ωμέγα. Quare vero appellati ſint libri ῥαψῳδίαι, ex uocabuli etymologia, & compoſitione licet cognoſcere. Fit enim ῥαψῳδία à ῥάπτω cõſuo, cõtexto, & ᾠδὴ, cantus, carmen: vt ſit quaſi conſutio ſeu contextura carminum, aut verſuum decantatio. 2 ὁ ναύσαθμος, ου. nauium ſtatio. à ναῦς nauis, & σαθμὸς ſtatio. 3 vt τύψασθαι, 43.18. à λυτρόω, redimo quod fit à τὸ λύτρον, pretium redemptionis: quod & ipſum eſt verbale (84.30.) à λύω, redimo, ſoluo. 4 Patronymicũ à Χρύσης, vt Καδμηΐς à Κάδμος, 5 vt τυπὼν, 30.15. ab ἀπολαμβάνω. vide 26 21. 6 μετὰ 5 16 ὕβρεως, 12. 1. ab ἡ ὕβρις. εος. 7. vt τυφθεὶς, 39.4. ab ἀποδιώκω, expello. 8 vt ἐτύψατο, 41.12. ab εὔχομαι, Atticè ευ in ηυ mutato, 91.19. 9 107.8. vide quoque 21.24. 10 90.3. 11 à præterito ἔοικα, 93.9. 12 vt τυπτομένου, 38.29. à διαφθείρω corrumpo.

τῆς ῥαψῳδίας. ὁ ναύσαθμος. λυτρόω. μάσω. ἡ Χρυσηΐς, ίδος. ἀπολαβὼν. μεθ' ὕβρεως. ηὔξατο. ὁ γινομένου.

ruptis.

ruptis, concionem Achiles coegit Cal-
ρομένων, 13 ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς 14 συνήγαγε. 15 Καλ-
chante autem aperiente veram cauſam, &
χαντος δὲ 16 διασαφήσαντος 17 τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ
iubente Achille placare Deum,
18 κελεύσαντος 19 Ἀχιλλέως 20 ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν
Agamemnon iratus altercatus eſt aduerſus Achillem,
Ἀγαμέμνων 21 ὀργισθεὶς 22 διελέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα,
& ipſius præmium abſtulit Briſeida.
καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας 23 ἀπέσπασε τὴν Βρισηΐδα.
Is verò iraſcitur Græcis Thetis autem filio precante,
ἡ ὁ δὲ 21 ὀργίζεται τοῖς Ἕλλησι. Θέτις δὲ, τοῦ υἱοῦ 24 δεηθέντος,
in cœlum aſcendens, petiit a Ioue
εἰς ὄλυμπον 25 ἀνελθοῦσα, 26 ᾐτήσατο παρὰ 27 τοῦ Διὸς
vt Troianos ſuperiores Græcis
ὅπως 28 τοὺς Τρῶας 29 ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων
faciat. Iuno autem hoc noſcens, altercata eſt aduerſus
30 ποιήσῃ. Ἥρα δὲ τὸ 31 γνοῦσα, 22 διελέχθη πρὸς.

SCHOLIA.

13 Verbale a καλέω, hinc κέκλημαι, κέκλησαι: vnde cum præpoſitione ἐκ, reiecto augmẽto, fit ἐκκλησία. 14 Vt ſimplex ἤγαγον, ες, ε, 103.26. & 94.14. à συνάγω. 15 vt Αἴαντος, 12.14. 16 vt τύψαντος. 30.12. à διασαφέω, declaro, prodo, aperio, fit ab ὁ καὶ ἡ διασαφής, έος, manifeſtus. 17 17.8. 18 Vt τύψαντος, 30.12. à κελεύω. 19 Vt βασιλέως, 13.8. & 18.16. 20 Vt τύπτεσθαι, 38.17. ab ἐξιλάσκομαι. 21 vt τυφθεὶς, 39.4. ab ὀργίζομαι, iraſcor: quod fit ab ἡ ὀργὴ, ira, iracundia. 22 vt ſimplex λεχθείς, ης, η, a διαφέρομαι, diſſideo, cõtendo, altercor. 23 vt ἔτυψε. 25.17. ab ἀποσπάω. quod cõponitur ex ἀπο, 23.16. & σπάω, 57.23. 24 107. 27. 25 ab ἀνέρχομαι quod ſumit tẽpora ab ἐλεύθω. 26 vt ἐτύψατο, 45.12. ab αἰτέω, μ. ήσω, peto, imploro, mendico, more mendicorum poſco. fit enim ab αἴτης, pauper, mendicus, vide quoque 23. 12. 27 89.30. 28 14. 10. 29 vt εὐσεβέστερος, 85.16. ab ἐπικρατὴς, cõpos. 30 46. 14. 31 ὁ γνοὺς, ἡ γνοῦσα, 107.19.

συνήγαγον, ος, ε. ὁ διασαφήσας, αντος, ὀργίζομαι. διελέχθην, ης, η. δεηθεὶς, έντος. ἀνελθὼν οῦσα. ᾐτησάμην, ω, ατο. αἰτέω. ἐπικρατέστερος.

Iouem,

Iouem quoſque ipſos reconciliauit Vulcanus, vinum fun-
27 τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς a 32 διέλυσεν Ἥφαιστος, 33 οἰνοχοή-
dens in poculo aureo. Illi autem reliquum di-
σας ἐν 34 ἐκπώματι 35 χρυσέῳ. b Οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέ-
ci conuiuantes in ſomnum vertuntur.
ρας 30 εὐωχηθέντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ILIADIS A HOMERI
37 ἸΛΙΑ'ΔΟΣ Α' ὉΜΗ'ΡΟΥ
Compoſitionis.
Ῥαψῳδίας.

Alpha preces Chyſæ, peſtem exercitus, odium regum
38 Ἄλφα λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος 39 ἀνάκτων.
Iram cane Dea Pelidæ. Achillis
40 Μῆνιν ἄειδε Θεὰ 41 Πηληϊάδεω 42 Ἀχιλῆος
Perniciosam, quæ infiitos Achiuis dolores inflixit:
a.a 43 Οὐλομένην, ἣ μυρί Ἀχαιοῖς m44 ἄλγε' a 45 ἔθηκεν.

SCHOLIA.

32 vt ἔτυψε, 25.17. à διαλύω, diſſoluo, dirimo, reconcilio: componitur à διὰ, 23.16. & λύω, ſoluo. 33 ὁ οἶνος, ου, eſt vinum, & χέω, fundo: vnde ὁ οἰνοχόος, qui vinum fundit, pocillator: hinc οἰνοχοέω, vinum fundo: à qno οἰνοχοήσας, vt τύψας, 30.12. 34 verbale, 84, 25. ab ἐκπίνω, ebibo, futurum ἐκπώσω, 114. 35 ὁ χρυσός, οῦ, aurum: vnde χρύσεος, χρυσείος χρυσόος, καὶ χρυσοῦς, aureus. 36 vt τυφθέντες, 39.4. ab εὐωχέομαι, conuiuor. 37 Appellatur hoc opus Ἰλίας, quòd bellum contineat apud Ilium inter Græcos & Troianos ob raptum Helenæ geſtum. 38 Ἄλφα, id eſt, primus liber, ſup. continet. 39 11.27. 40 vt ἥραν, 14.24. 41 Patronymicũ à Πηλεύς 42 Genitiuus Ionicus, 13.8. & 18.15. 43 ὀλόμενος, eſt ὅλον μένος, ἔχων, pernicioſam vim habens. 44 vt στατεῖχεα, 17.10. 45 61.2.

οἰνοχοέω τὸ ἔκπωμα, ατος, εὐωχηθεὶς, έντες. ἡ Ἰλιας, άδος. Ἀχιλλῆος. ὀλόμενος η, ον. τὸ ἄλγες, εος.

Multas

Multas autem fortes animas inferis miſit

ε 10 Πολλὰς δ' 46 ἰφθίμους 47 ψυχὰς 48 ἄϊδι a 49 προΐαψεν

Heróum: ipſos autem laniamenta fecit canibus

ε 50 Ἡρώων: αὐτοὺς δ' ἑλώρια n 51 τεῦχε a 52 κυνέεσιν

Auibuſque omnibus Iouis autem perficiebatur voluntas.

ε i Οἰωνοῖσί τε πᾶσι. 27 Διὸς δ' u 53 ἐτελείετο βουλή.

Ex quo ſanè primùm diuiſi ſunt contendentes

54 Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα n 55 διαστήτην 56 ἐρίσαντε

Atrideſque rex virorum & diuus Achilles.

57 Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Quiſnam ipſos deorum contentioni commiſit pugnare?

ε.α Τίς y 58 τ' ἄρ 59 σφῶε θεῶν ἔριδι x 60 ξυνέηκε μάχεσθαι:

Latonæ & Iouis filius. hic enim regi iratus

61 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. e ὁ γὰρ 62 βασιλῆϊ 63 χολωθεὶς

Morbũ per exercitum ſuſcitauit malũ: peribant autẽ populi.

64 Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν 65 ὦρσε κακήν. n 66 ὀλέκοντο δὲ λαοί.

SCHOLIA.

46 Dictum volũt ab ἶφι fortiter, & θυμὸς animus, quaſi animoſus ſeu forti animo præditus, ſcribuntur tamen per ι, & θυμὸς per υ. 47 vt τιμὰς, 8 9. verbale à ψύχω, refrigero poſt calorem recreo ventum facio, animo, viuifico. quòd ψυχὴ id eſt ſpiritus vel animus, refrigere in ipſa reſpiratione. 48 ἡ ἀΐς, ἴδος, ἴδι. 49 vt ἔτυψε 25.17. à προϊάπτω, præmitto, ante tempus & fatũ mitto. Simplex ἰάπτω incipit à vocali immutabili, 23 7. ideo augmentum non recipit. De πρὸ vide 22.16. 50 14.10. 51 Pro ἔτευχε n. vt ἔτυπτε. 22.15. à τεύχω. 52 à nominatiuo κύων 53 vt ἐτύπτετο. 31.15. à τελείω, pro τελέω, v qđ fit à τὸ τέλος εος finis. 54 ἐξ οὗ, δηλονότι χρόνου, ex quo ſcilicet tẽpore. 55 Pro διεστήτην, n. vt ſimplex ἐστήτην, 65.2. à δΐστημι, ſeparo, diuido, diſſideo hic paſſiuè Diuiſi ſunt, vel per verbum neutrum, diſiderunt, 56 vt τὼ τύψαντε in duali, 30. 12. ab ἐρίζω, quod fit ab ἡ ἔρις, contentio. 57 Id eſt, Agamemnon Atrei filius. eſt enim patronymicũ ab ὁ Ἀτρεύς, vt Πηλείδης. à Πηλεὺς 58 τε & ἄρα aut ταρ. expletiuę particulæ ſunt. 59 in duali σφὲ, & σφῶε, ſiue σφῷ pro σφὲ. 60 93.10. 61 18.20. 62 16.15 63 vt τυφθεὶς, 39.4. à χολόομαι, iraſcor: quod fit ab ὁ χόλος, ira. 64 Ionicè pro νόσος 65 à futuro ὄρσω Æolicè pro ὀρῶ, verbi ὀρῶ, 104.1. 66 vt ἐτύπτοντο, 31.17. ſine augmẽto, n. ab ὀλέκομαι.

Quo-

ὁ καὶ ἡ ἴφθιμος. προϊάπτω. κυνέεσι. τελείω. τελέω. διαστήτην. ἐρίσαντε. ἐρίζω. Ἀτρείδης. σφῶε. ξυνέηκας, ε. χολόομαι. ὦρκας, ας, ε.

Quoniam Chryſen inhonorauit ſacerdotem

ε Οὕνεκα τὸν χρύσην 67 ἠτίμησ' 68 ἀρητῆρα

Atrides. hic enim venit celeres ad naues Achiuorum.

Ἀτρείδης c ὁ γὰρ 69 ἦλθε θοὰς ἐπὶ 70 νῆας Ἀχαιῶν,

Liberaturuſque filiam, ferenſque infinita dona.

ε.α 71 Λυσόμενός τε 72 θύγατρα, φέρων τ' 73 ἀπερείσι' 74 ἄποινα

Coronas habens in manibus longè iaculantis Apollinis,

α 75 Στέμματ' ἔχων ἐν a 76 χερσὶν 77 ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,

Aureo cum ſceptro, & obſecrabat omnes Achiuos.

m 78 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ 79 ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,

Atridas autem maximè, duos principes populorum:

80 Ἀτρείδα δὲ 81 μάλιστα δύω 82 κοσμήτορε λαῶν.

Atridæque & alij bene ocreati Achiui.

Ἀτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι 83 ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,

Vobis quidem dij dent, cæleſtes domos habentes.

α Ὑμῖν μὲν θεοὶ, 84 δοῖεν 85 ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

SCHOLIA.

67 Vt ἔτυψε, 15.17. ab ἀτιμέω, μ. ήσω. qđ fit ab ἄτιμος, ignominioſus, q. eſt ſine honore. ab α priuatiuo & τιμὴ donoι. 68 ἀρητήρ, quaſi precator, ἀραὶ enim sũt preces, aut ab αἴρω eleuo, ſcilicet manus in altũ, vt ſolẽt qui Deũ precantur, aut ab ἀρέσκω, placeo. quòd ſacerdotum preces dijs gratiæ eſſent. 69 ἔρχομαι, venio accedo, futurũ med. ἐλεύσομαι veniam particip. ἐλευσόμενος venturus, ab ἐλεύθω Aor. ſecund. ἤλυθον, & ſyncope ἦλθον. 70 12.26. 71 vt τυψόμενος, 44. 4. à λύω libero redimo. 81 12. 3. 83 Denominatiuum ab ἄπειρος, pro quo Homerus dixit ἀπερείσιος. 74 τὸ ἄποινον, pretium redemptionis, quod faciebat, vt captiuus eſſet ſine pęna, ab α & ποινὴ, pęna: vel ab α, & φόνος, cædes, φ eo à cæde hoſtium liberaretur. 75 84.25. 76 89. 19. 77 Fit ab ἑκὰς, longè, & βάλλω, iacio. Apollo enim fingitur arcum & ſagittas geſtare. Porrò quæ fiunt à βάλλω, iacio, & compoſitis, penultimam ο efferunt, vt ὁ βόλος, & ἡ βολὴ, iactus 78 87.6. 79 vt ἐτύπτετε. 31.15. à λίσσομαι. 80 vt τὼ Χρύσα in duali, 7.22. 81 84.14. 82 verbale, à κοσμέω μήσω, orno, ordino impero. 83 κνημὶν ἴδος, eſt ocrea κνημίς, ἴδος, & diæreſi ἐυκνήμις, bene ocreatus: ab Homero ſæpe vſurpatur per ſynecdochen pro armis conſpicuo, aut eo qui eſt eleganti corpore. 84 108.20. 85 Denominatiuum, ab ὁ ὄλυμπος, cælum, Olympus.

Expu-

ὁ ἀρητήρ, ῆρος. ἦλθον, ες, ε. τὸ ἄποινον, ου. ἑκηβόλος. ὁ κοσμήτωρ, ορος. ἐϋκνήμιδες. δοῖεν. ὄλυμπος.

Expugnare Priami ciuitatem, bene verò domum reuerti.
ε.ε 86 Ἐκπέρσαι [l] Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' 87 ἱκέσθαι.
Filiam autem mihi ſoluite dilectam, hæc dona accipite,
ε Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσατε φίλην, [b] τὰ δ' 74 ἄποινα 88 δέχεσθε,
Venerantes Iouis filium longè iaculantem Appollinem,
Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν 77 ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Tunc alij quidem omnes laudauerunt Achiui,
α. Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες 89 ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Reuerēdūque eſſe ſacerdotē, & ſplendida accipienda dona.
ε 90 Αἰδεῖσθαι θ' 91 ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ 92 δέχθαι 74 ἄποινα.
Sed non Atridi Agamemnoni placuit animo,
α Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι 93 ἥνδανε θυμῷ,
Sed malè dimiſit, grauem & ſermonem iuſſit:
ε Ἀλλὰ κακῶς 94 ἀφίει, κρατερὸν δ' [f] 95 ἐπὶ μῦθον [f] 95 ἔτελλε.
Ne te, ſenex, concauas ego apud naues comprehendam;
Μή σε, 96 γέρον, [a k] κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ 97 νηυσὶ κιχείω,
Vel nunc tardantem, vel poſt rurſus venientem.
α Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις 98 ἰόντα.
Non vtique tibi proderit ſcriptum & corona Dei.
99 Μή νύ [5] τοι 99 οὐ 100 χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα [l] θεοῖο.
Hanc ego non ſoluam antequam ipſam, & ſenectus inuadat,
[b] Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρίν 101 μιν καὶ γῆρας [a] 102 ἔπεισιν.
ε

SCHOLIA.

ἐπευφημέω. αἰδέομαι. ὁ ἱερεύς, έος. αἶδος. δέχθαι. ἥνδανον, ες, ε. ἀφίει. γέρον. ἰών, ἰόντος. ἔπεισιν.

86 vt τύψαι, 29.30. ab ἐκπέρθω. 87 Infinitiuus ab ἱκνέομαι, 112.2. 88 vt τύπτεσθε, 31.11. à δέχομαι. 89 ab ἡ φήμη, fama, rumor, omen, fit ὁ εὔφημος, id eſt, boni ominis, celebratus, laudatus, vnde εὐφημέω, laudo, fauſtis omnibus excipio: compoſitum cum ἐπὶ ἐπευφημέω, approbo, laudo, hinc ἐπευφήμησαν, vt ἔτυψαν. 25. 19. ſed ſine augmento. nam ευ eſt immutabilis. 23. 13. 90 vt ποιεῖσθαι, 49. 29. ab αἰδέομαι, quod fit à τὸ αἶδος, εος, reuerentia. 91 vt τὸν βασιλῆα, 18. 15. 92 Pro δεδέχθαι, n. vt τετύφθαι. 38. 18. à δέχομαι. 93 Imperfectum ab ἁνδάνω, imperfectū pro aoriſto. 94 106. 13. 95 Pro ἐπέτελλε, f. imperfectum ab ἐπιτέλλω. Notandum imperfecta ſæpe pro aoriſtis vſurpari 96 vt δράκων. 11. 22. & 14. 30. 97 12. 26. & 15. 22. 98 99. 21. 99 μὴ οὐ, geminata negatio Græcis non affirmat vt Latinis, ſed magis negat. 100 vt τύπτῃ 29. 10. à 101 Doricè pro ἑ. vt ſimplex εἶσι. 99. 20. cum ἐπὶ 23, 16.

Noſtra

Noſtra in domo in Argis procul à patria
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν 103 Ἄργει τηλόθι [g] πάτρης
Telam texentem, & meum lectum inſtruentem,
Ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος 104 ἀντιόωσαν.
Sed abi, ne me irrites, ſanus, vt redeat.
κ.ε Ἀλλ' 105 ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, 106 σαώτερος ὥς κε [y] 107 νέηαι.
Sic dixit: timuit autem ſenex, & obediuit verbo.
θ.ε Ὣς 108 ἔφατ'. 109 ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ 110 ἐπείθετο μύθῳ.

SCHOLIA.

123 τὸ Ἄργος εος, ει, m. 104 p ἀντιῶσαν, ab ἀντιάω. 105 100. 2. 106 vt ἴθι, σοφώτερος, 83. 12. à poſitiuo σάος. comparatiuus pro poſitiuo. 107 Ionicè pro νέῃ, vt τύπτῃ, 38. 2. ſecunda perſona eſt Ionica. thema eſt νέομαι. 108 vt ἔστατο. 67. 10. à φημί, 102. 27. 109 poeticè pro ἔδεισε. thema eſt δείδω 107. 31. 110 vt ἐτύπτετο, 31. 15. à πείθομαι. Imperfectum pro Aoriſto.

νέηαι. ἔφατο. ἔδδεισα, αιγε.

THEOCRITI IDYL-
ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛ-
lium tertium.
λιον, τρίτον.

ARGVMENTVM.
ὙΠΌΘΕΣΙΣ.

Inſcribitur quidem Idyllum hoc, Caprarius, vel A-
Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, 4 Αἰπόλος, ἢ Ἀ-
maryllis, vel Laſciuus Laſciuit autem aliquis Amaryl-
μαρυλλὶς, ἢ 5 Κωμαστὴς. ἐπικωμάζει δέ τις τῇ Ἀμαρυλ-

SCOHLIA.

1 Diminutiuum a τὸ εἶδος. 2 82. 25. Tertium idyllium ſelegimus, quòd eſſet & breuius & pluribus Doriſmis refertū quam præcedentia: vt eadem via poſsis & integrum idyllium habere, & Doricæ linguæ vſum non mediocrē his paucisſimis verſibus complexum intueri, 3 84 27. 4 Syncopa eſt pro αἰγοπόλος ab ἡ αἴξ, αἰγὸς, capra, & πολὶ, verſor: qui circa capras verſatur. 5 verbale (84. 30.) à κωμάζω, laſciuio, petulans ſum, procor, procatum eo: quod fit à κῶμος. vide ſuprà 24. 1.

Αἰπόλος ὁ κωμαστὰς οὖν κωμάζω.

lidi, nomine non declarato. Coniectauerit verò quiſpiam
λίδι, τ̃ ὀνόματος μὴ 6 δηλωμένυ. a 7 Εἰκάσειεν δ' ἄν τις
Laſciuientem, Battum eſſe, hunc enim caprarium exi-
Τὸν ἐπικωμάζοντα, Βάττον εἶ). τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄν-
ſtentem per alterum facit diſputantem Corydoni, &
α τα 8 δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον Κορύδωνι, καὶ
amorem, quem habebat ad Amaryllida, oſtenden-
τὸν ἔρωτα ὃν 9 εἶχε πρὸς μίαν Ἀμαρυλλίδα, φαίνον-
tem. Hæ itaque res fuerint in Italia, iuxta
τα. c Τὰ οὖν πράγματα 10 εἴη ἂν ἐπὶ Ἰταλίας, περὶ
Crotonem Siciliæ: vnde & Amaryllida *eſſe* ſup-
Κρότωνα τῆς Σικελίας: ὅθεν καὶ τ̃ Ἀμαρυλλίδα 11 ὑπο-
ponit. Cæterum poetæ perſona non fuerit, vt Mu-
τίθεται. τὸ δὲ τ̃ ποιητ̃ πρόσωπον ἂν οὐκ ἂν 10 εἴη, ὡς ὁ Μυ-
natus ait; ex eo quòd Laſciuiens dicit, Nunquid
νατος a 12 φησὶν, 13 ἐκ τ̃ λέγειν τ̃ ἐπικωμάζοντα. Ἦ ῥά γε
tibi ſimus appareo? Decipitur verò & circa
τοι σιμὸς καταφαίνομαι: 14 Πλανᾶται δὲ καὶ παρὰ
tempora. Fert autem Laſciuiens dona, videlicet mala &
τοὺς χρόνους. φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων δῶρα, ἤγουν μῆλα καὶ
coronas, Amaryllidi, vt admittatur.
στεφάνους, τῇ Ἀμαρυλλίδι, 15 χάριν τ̃ προσδεχθῆναι.

SCHOLIA.

6 Vt χρυσουμένυ, 56.6. à δηλόω, manifeſto, declaro: qđ fit à δῆ-
δηλόω. λος, manifeſtus. 7 vt τύψαι, 297. ab εἰκάζω, aſſimilo, coniecto:
εἰκάζω. quod fit ab ἡ εἰκὼς, όος, imago. 8 Id eſt, altero, ſiue proximè ſe-
quenti Idyllio. 9 91.9. 10 99.7. vide, 121.22. 11 vt ſimplex τίθε-
σθαι, 62.8. 12 192, 15 & 121.6. 13 verbū è verbo, ex dicere laſci-
uientē: id eſt, ex verbis ipſius qui hoc Idyllio inducitur laſci-
uiens, atq; hæc verba efferens, Ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι.
Ex his autem verbis ſunt qui arbitrentur, ipſum poetam ita la-
ſciuere, vt quem Simichidem Apollonio teſte appellā. Verùm
nō obſeruata tēporis ratione errare illos Munatus grāmaticus
πλανάομαι. affirmat 14 vt βοᾶται. 50.4. à πλανάομαι, erro, decipior: quod fit
ab ὁ πλάνος, vagabundus, erro, profugus, 15 verbum de verbo,
χάριν τ̃. gratia admitti vel cauſa recipi id eſt, vt admittarḗ ab Amaryl-
προσδεχθῆναι. lide. De χάριν habes 123.1 προσδεχθῆναι verò vt τυφθῆναι, 38.
20. à προσδέχομαι, excipio, admitto: hic verò paſſiuè poſitū eſt.
Illa

Illa verò neq; ſermone ipſum dignū putas: atq; ideo triſtitia
b Ἡ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν 16 ἀξιοῖ: διὸ καὶ 17 δυσθυμίᾳ
vitam diſſoluere ſtatuit. Cæterum poëma *eſt* la-
τὸν βίον 18 καταλῦσαι 19 προῄρηται. Τὸ δὲ 20 εἶδος ἐπικω-
ſciuum. Tityron, alij quidem proprium, alij vero ſatyrum
μαστικόν. Τὸν Τίτυρον, b οἱ μὲν κύριον, b οἱ δὲ σάτυρον
eſſe dicunt: quidam autem propter ſimum Theocritum
21 εἶναι 22 φασι. τινὲς δὲ 23 διὰ τοῦ σιμοῦ, τ̃ Θεόκριτον
arbitrantur laſciuere, Simichidē vocantes. hiſtoria eſt apud
23 οἴονται κωμάζειν 24 Σιμιχίδαν καλοῦντες, ἡ ἱστορία παρὰ
Apollonium.
Ἀπολλωνίῳ.

CAPRARIVS, VEL AMARIL-
ΑἸΠΟΛΟΣ, Ἢ ΑΜΑΡΥΛ-
LIS, VEL LASCIVVS.
ΛΙΣ, Ἢ ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

Procatum eo ad Amaryllida, Porro mihi capræ
Κωμάσδω 25 ποτὶ ὁ τὰν Ἀμαρυλλίδα. 26 ταὶ δέ μοι αἶγες
Paſcuuntur in monte, & Tityrus ipſas agit.
α Βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.

SCHOLIA.

16 vt χρυσοῖ, 53.11. ab ἀξιόω, dignum puto: quod fit ab ἄξιος, di- ἀξιόω.
gnus. 17 θυμὸς, animus cōpoſitum cum δὺς δίδυμος, animo con
ſternatus, triſtis: vnde δυσθυμία, ας. 18 vt τύψαι, 29.30. καταλύω.
19 vt πεποίηται, 47.24. à προαιρέομαι, eligo, ſtatuo: αι ſimplicis
αἱρέομαι. ob augmentū vertitur in η, 23 12. 20 εἶδος, propriè ſpe- εἶδος.
ciem formā ſignificat. vſurpatur etiam pro forma, ſeu ſpecie
poematij: hinc fit εἰδύλλιον. 21 99.13. 22 102.15. & 121.6. 23 Id eſt
propterea quòd ſimi mentionem facit in verſu citato, Ἦ ῥά γε
τοι σιμός, credunt enim eum illuſiſſe ad Simichidis nomē, quo
ipſe appellabatur, ſi Apollonio credimus. Sequitur οἴονται, vt
τύπτονται, 31.11. ab οἴομαι, quod & οἶμαι, 113.6. 24 ὁ Σιμιχίδης, ου, ποτὶ pro
patronimycum, vt Κρονίδης, ab ὁ Σίμιχος, qui Theocriti pater πρὸς
fuiſſe creditur. 25 Doricè pro πρὸς, 26 Pro αἱ αἶγες: Doricè & ταὶ pro
poeticè ταί pro αἱ. αἱ.

Tityre mihi multum dilecte paſce capras:
Τίτυρ' 27 ἐμὶν 28 τὸ καλὸν ὁ 29 πεφιλαμένε βόσκε τὰς αἶγας.
Et ad fontem age Tityre,& teſticulatum
Καὶ 25 ποτὶ τὰν ὁ κράναν ἄγε Τίτυρε. καὶ τὸ 30 ἐνόρχαν
Illum Lybicum album obſerua,ne te cornu feriat.
Τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα 31 φυλάσσεο, μή 32 τυ 33 κορύψῃ.
O gratioſa Amarylli, quid me non amplius hoc in antrũ
α.ε 34 Ὦ χαρίεσσ' 35 Ἀμαρυλλὶ, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
Vranſcurſim aſpiciens vocas amatorculũ? nũquid me odiſti?
36 Παρκύπτοισα 37 καλεῖς 38 τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισεῖς,
An vtique tibi ſimus videor cominus eſſe,
Ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν 39 ἦμεν,
Nympha & mentoſus? ſtrangulari me facies.
40 Νύμφα καὶ προγένειος: ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.
Ecce autem tibi decem mala fero: illinc decerpſi
Ἠνὶ δέ τοι δέκα ὁ μᾶλα φέρω. 42 τηνῶθε 43 καθεῖλον.

SCHOLIA.

27 Doricè pro ἐμοί. 28 Id eſt λίαν, multum. valde: vel καλῶς, pulchrè. benè. Adiectiua enim neutra tam ſingularis quàm pluralis numeri ſæpe pro aduerbijs ſumuntur. 26 Pro πεφιλημένε, ο. vt ὦ τετυμμένε, 39. 1. à φιλέω μ ήσω, diligo, amo: quod fit à φίλος. amicus. 30 Pro ἐνόρχην, ο. Per ἐνόρχην intelligit hircũ componitur ab ἐν & ὄρχις·ιος, id eſt, teſtis, teſticulus. 31 Ionicum eſt pro φυλάσσου, à φυλάσσομαι, vito, deuito. 32 Pro σέ. Doricè, 33 vt τύψῃ, 29. 16. à κορύπτω. τὸ κερατίζω, cornu peto 34 81. 18. 35 Apud poetas acutitona in ις, ιδος. faciunt vocatiuum in ι. 36 Pro παρακύπτουσα, Aeolicè. 37 vt ποιεῖς, 46. 4 38 Diminutiuũ. ob ὁ ἔρως, ωτος, amor. 39 Doricè ἦμεν, & ἦμεν 40 τὸ γένειον, mentum, barba: προγένειος, mentoſus habens barbam promiſſam: nomen poſſeſsiuum. 41 vt τύψαις, 43. 18. ab ἀπάγχω, ſuffoco, ſtrangulo. 42 Aduerbium loci, formatũ à Dorico τηνῶς, id eſt, ἐκεῖνος. 43 vt in ſimplici εἷλον ἑλεῖν, à καθαιρέω, abſumo, decerpo: ex κατὰ & αἱρέω.

ἐμὶν. pro ἐμοί. τὸ καλὸν πεφιλαμένος. φιλέω. ὁ ἐνόρχης φυλάσσεο, pro φυλάσσου. τὺ pro σέ. παρκύπτοισα. ἐρωτύλος, ἦμεν pro εἶ. προγένειος. τηνῶθε. καθεῖλον. καθελεῖν

Vnde

Vnde me iuſsiſti decerpere tu: & cras alia
44 Ὧ μ' 45 ἐκέλευ 43 καθελεῖν τύ καὶ αὔριον ἄλλα
Tibi feram,
τοι 46 οἰσῶ.
Vide quidem acerbum meum dolorem Vtinam fierem
47 Θᾶσαι μὰν 48 θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος, εἴθε ὁ 49 γενοίμαν
Reſonans apias & in tuum antrum venirem,
ὁ ἁ 50 βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς 51 τεὸν ἄντρον ὁ 52 ἱκοίμαν
Hederam ſubiens & filicem qua tu ornaris.
Τὸν κισσὸν 53 διαδὺς καὶ ὁ τὰν πτέριν ὁ 54 ἇ τύ 55 πυκάσδῃ.
Nunc cognoui amorem, grauis deus, certè leænæ.
Νῦν 56 ἔγνων τὸν Ἔρωτα. βαρὺς θεός, ἦ ῥα ὁ 57 λεαίνας
Mammam ſugebat nemoreque ipſum nutriebat mater:
Μασδὸν 58 ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ 59 μιν ἔτρεφε ὁ μάτηρ
Qui me comburens & in os vſque lædit.
Ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

SCHOLIA.

44 Pro ὧ, neglecto ι ſubſcripto. eſtque aduerbium ſub forma datiui, vt τῇ & τῷ ſic ὥπερ, in ſequentibus: vbi περ redundat, ut in articulis. 79. 6. 45 Pro ἐκέλου τ. ut ἐτύπτου. 31 17. a κέλομαι, poetico uerbo, pro κελεύω, iubeo. 46 Pro οἴσω, q. uide 103. 19 17 Per craſim ex θέασαι ut 29. τύψαι 30. à θεάομαι, μ. ἀσομαι. 48 ὁ καὶ ἡ θυμαλγὴς καὶ τὸ θυμαλγές. mœrore animũ afficiẽs: θυμός, animus, & τὸ ἄλγος. triſtitia dolor. 49 Pro γενοίμην, ο. Ionicè & poeticè, 50 Pro βομβοῦσα, τ. ut ποιοῦσα, 47. 11. à βομβέω, reſono ut apis. fit enim ab ὁ βόμβος, ου, bõbus, ſonus apum 51 Dores, & poetę in poſſeſsiuo σὸς (ut in primitiuo συ) mutãt σ in τ. & interſerunt ε. 52 Doricè pro ἱκοίμην. 53 ut ζώγνυς 70. 26. à διαδύμι τὸ διαδύω, ingredior. 54 Pro ᾗ, ο neglecto ι ſubſcripto. in Aldino tamen exemplari uetuſtiſsimo legitur ᾇ pũcto ſubſcripto. 55 Pro πυκάζῃ, ζ. ut τύπτῃ, 31. 9. à πυκάζω, orno, dẽſo: fit à πύκα, ornatè densè. 56 73. 15. & 107. 18. 57 Pro λεαίνης. ο. uide 81. 28 58 ἡ θηλὴ, ῆς, mamma fœminæ: hinc θηλάζω, lacto, lactor, ubera ſugo, nam dicitur tam de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur, 59 νὶν ſiue μὶν pro ἑ Doricè.

ὧπερ. ἐκέλευ. κέλομαι. οἰσῶ. θᾶσαι. θυμαλγής, γενοίμαι βομβεῦσα. βομβέω ἱκοίμαν. διαδὺς. πυκάζω. θηλάζω

O pulchrè inſpiciēs, omnino lapis, ô nigrũ ſuperciliũ habēs
Ὦ 28 τὸ καλὸν 60 ποθορῶσα, 61 τὸ πᾶν λίθος ὦ 62 κυάνοφρυ
Nympha, amplectere me caprarium, vt te oſculer.
Νύμφα, 63 πρόσπτυξαί με 4 αἰπόλον: ὥς 31 τυ 0 φιλάσω.
Eſt & in vanis oſculis ſuauis iucunditas.
Ἔστι καὶ ἐν 1 64 κενεοῖσι 0 65 φιλάμασιν 0 66 ἁδέα 67 τέρψις.
Coronam diſcerpere me ſtatim *in* minuta facies,
Τὸν στέφανον 68 τῖλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ 9 ποιησεῖς.
Hanc tibi ego, Amarylli dilecta, hederæ ſeruo
Τόν τοι 69 ἐγὼν, 35 Ἀμαρυλλὶ 0 φίλα, 1 κισσοῖο φυλάσσω
Implicans folliculis, & odoratis apijs
70 ἐμπλέξας 71 καλύκεσσι καὶ 1 72 εὐόδμοισι σελίνοις.
Hei mihi ego quid patior. quid infelix? non audis?
Ὤ μοι ἐγὼ τί 0 πάθω, τί 73 ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις;
Bæta exutus in vndas illas ſaliam,
74 Τὰν βαίταν 53 ἀποδὺς εἰς κύματα 75 τηνῶ 76 ἁλεῦμαι,

SCHOLIA.

60 Vt βοῶσα. 51.5. à ποθοράω. 61 Aduerbia ſicit vt τὸ καλὸν. 28. omnino labis, id eſt, duriſſima & aſperrima inſtar ſaxi. 62 Cōponitur ex ὁ κυανὲς ἔ, niger, & ἡ ὀφρὺς ύος, ſuperciliũ. 63 vt τύψαι, 79.30. à προσπτύσσομαι, vel προσπτύσσω, μ. ύξω, amplector, 64 Pro τοῖς κενεοῖς. i. à κενεὸς pro κενὸς, vacuus. 65 Pro τοῖς φιλήμασι, a & o τὸ φίλημα. ατος, verbale (84.25.) à φιλέω, ήσω, amo, ſuauior, oſculor. 66 ὁ ἡδὺς, & Doricè ἁδὺς, o. fœm. ἡ ἡδέα, delectabilis, ſuauis. 67 verbale (88.21) à τέρπω μ. ψω, delecto, demulceo. 68 vt τύψαι, 29.30. τίλλω, μ. ιλῶ, euello, diſcerpo 69 Doricè pro ἐγώ. 70 vt τύψας, 30.12 ab ἐμπλέκω, qđ componitur ex ἐν & πλέκω, plico 71 Datiuus plur. poeticus, ab ὁ κάλυξ κος, folliculus qui florē & ſemen includit, genitiuus. κισσοῖο regitur à καλύκεσσι, vt ſit hic ſenſus, Hāc ego è folliculis (vel floribus) hederæ intexens, tibi ſeruo, 72 ὀσμὴ, & Doricè ὀδμὴ, odor. hinc εὔοσμος & εὔοδμος, odoratus: vnde datiuus plur. τοῖς εὐόδμοισι pro εὐόδμοις, i. 73 cōponitur ex, δὶς & σόος, quaſi difficulter ſaluus, 74 Pro τὴν βαίτην, o. Bæta eſt indumentũ ex pellibus conſutis, veſtis pellicea & paſtoralis, 75 Ab ἐκεῖνος poetæ & Æoles auferunt ε, κεῖνος, κείνη, κεῖνο. Dores verò, vertentes κ in τ, & ει in η diphtongum impropriam dicunt τῆνος, τήνη, τῆνο: tamen quidam per η monophthōgum malunt ſcribere, τηνῶς, &c. vt hic 76 Pro ἁλεῦμαι, Doricè, vt ψαλεῦμαι, 42.5. ab ἅλλομαι, ſalio proſilio.

ποθορῶσα. ποθορω. τὸ πᾶν. ὁ κυάνοφρυς. υος. κενεοῖσι. φιλάμασι. ἡ τέρψις, ιος. τῖλαι. καλύκεσσι. εὐόδμοισι. ἡ δύσσοος. ἡ βαίτη, ης. ἁλεῦμαι.

Vbi

Vbi thynnos ſpeculatur Olpis piſcator.
44 Ὧπερ 77 τὼς θύννως 78 σκοπιάζεται Ὄλπις 79 ὁ γριπεύς,
Et ſi nō mortuus fuero, ſaltē quidē tuũ ſuaue paratum fuerit.
80 Κἤκα 0 μὰ 81 ποθάνω, 82 τό γε μὰν τεὸν 0 ἁδὺ τέτυκται.
Cognoui dudum, quum ego ſciſcitarer num amares me,
83 Ἔγνων 84 πρᾶν, 85 ὅκα 86 μευ μεμναμένου εἰ φιλέεις με,
Neque Telephilon admiſcuit ſtrepitum,
Οὐδὲ 87 τὸ τηλέφιλον n 88 ποτιμάξατο 89 τὸ πλατάγημα,

SCHOLIA.

77 Doricè pro τοὺς θύννους. Thynnus eſt nomen piſcis pgrandis. 78 σκοπιὰ, ſpecula: vnde, σκοπιάζομαι, ſpeculor. 79 γρῖπος, rete. hinc ὁ γριπεὺς, piſcator, ꝯſuēs retia piſcatoria. 80 Pro καὶ αἴκα, αἴκα, verò Doricũ eſt pro εἰκε 81 per aphæreſim pro ἀποθανῶ, vt τύπω. 29.19. ab ἀποθνήσκω. 111 9. 82 Tuũ iucundum, ideſt, tua iucunditas? hoc eſt, iucunditas ſaltē aliqua tibi meo facto parabitur, ſat ſcio. 83 107.18. 84 Doricum eſt pro πρώην, dudum 85 Dorica particula, pro ὁπηνίκα, quando 86 verbum verbo, me referente vel indagante: ſiue mentionem faciente: eſt, quum ex Thelephili ſtrepitu ac ex prophetiſſæ cuiuſdam reſponſis indagarem & augurarer num me redamares, neq; Telephilum, &c. μευ pro μου. & μεμναμένυ pro μεμνημένυ, o, vide 91.1. 87 Eſt foliũ papaueris: dictũ quaſi δηλέφιλον, quòd amorem præmonſtret. nam huius folijs intra manum colliſis, ex ſono de amore iudicabant, ſi enim legitimum & acutum ſonum reddidiſſent, ſe ab amatis redamati coniiciebant: contra, ex molli, inani, ac illegitimo non foliorum Telephili ſtrepitu, ſe in amicarum odio eſſe coniectabant. In eadem hæreſi hodie multos verſantes vidi, qui ex ſimili effectu foliorum buxi aut herbæ clematidis foco cādenti admotorũ, eadē prorſus indicia ſe accipere poſſe arbitrabantur. 88 vt ἐτύψατο, 41.13. ſed ſine augmēto. n. à ποτιμάττω 89 Verbale (84.85. à πλαταγέω. crepo ſtrepo? in Aldino exēplari. pro ποτιμάξατο τὸ πλατάγημα, legitur προτιμαξάμενον πλατάγησεν, miſtum crepuit, vel piſtum & intra digitos colliſum, ſtrepitũ fecit. vbi προτιμαξάμενον eſt vt τυψάμενον, 76. 9. à προτιμάττω, quod eſt idem cum ποτιμάττω. nam προτὶ & ποτὶ Dorica ſunt pro πρὸς, atque in hoc ipſo loco quędam vetuſta exemplaria habent ποτιμαξάμενον, πλατάγησεν autem eſt vt ἔτυψε, 25.17. ſed ſine augmento (n) à πλαταγέω, ήσω.

τὼς θύννως. σκοπιάζομαι. γριπεύς. κἤκα. αἴκα. ἀποθανῶ. τὸ τεὸν ἁδύ. τέτυκται. πρᾶν pro πρώην. μευ μεμναμένυ. τηλέφιλον. ποτιμάξατο. τὸ πλατάγημα, ατος.

Sed fruſtra molli in brachio tabefactum eſt.
Ἀλλ' αὐτὸς ἁπαλῶ ποτὶ 90 πάχεϊ 91 ἐξεμαράνθη.
Dixit & Agrœo vera ſcripto uaticinans,
92 Εἶπε καὶ 93 Ἀγροιὼ 94 ταλαθέα 95 κοσκινόμαντις,
Dudum herbas colligens, ſequens, quòd ego quidem
Ἁ 96 πρὰν 96 ποιολογεῦσα 97 παραιβάτις, οὕνεκ' ἐγὼ μὲν
Tibi totus incumbo, tu autem mei rationem nullam facis.
98 Τὶν ὅλος 99 ἔγκειμαι, τὺ δέ 86 μευ λόγον 2 οὐδένα ποιῇ.
Certè quidem tibi albam gemellos parientem caprã ſeruo:
Ἦ μάν τοι λευκὰν 3 διδυματόκον αἶγα φυλάσσω.

SCHOLIA.

90 Pro πήχεϊ, à πῆχυς, εως, 14.3. Per brachium ſiue cubitũ videtur intellexiſſe manum vel digitos. 91 Vt ἐτύφθη, 35.10. ab ἐκμαραίνω, marceſacio, tabefacio, compoſitum ab ἐκ (quæ ante vocalem fit ἐξ, 80.23.) & μαραίνω, μ. ανῶ, tabefacio, areſacio. 92 91.10. & 109.23 93 Vt ἡ Λητώ. 18.19. eſt autem nomẽ cuiuſdã vetulæ ſortilegæ cribro vaticinantis: quæ diuinandi ratio ad noſtra vſque tẽpora permanauit. 94 Pro τὰ ἀληθῆ, à τὸ ἀληθές, 13.16. Perpende hic tria: ſynalœphen, ſiue contractionem: Doriſmum, α: & Ioniſmum. 95 Dictio compoſita ex, τὸ κόσκινον, vel ὁ κοσκινός, cribrum, & μάντις, ιος, vates 96 Pro ἡ ποιολογοῦσα, ο, & τ. vt ποιοῦσα, 47.11. à ποιολογέω, herbas colligo: ab ἡ ποία, herba, & λέγω, lego, colligo. 97 Pro παραβάτις. nam poetæ παραὶ pro παρὰ dicunt: & fit à maſculino ὁ παραβάτης. vt ἡ δεσπότις ab ὁ δεσπότης 81.30. à παραβάτης, antè, id eſt ſocius comes; eſt verbale (84.30) à παραβαίνω, iuxta eo: ſed quaſi à παραβῆμι, vel παραβάω 106.20. Hunc verſum præcedenti ſic coniuge. Καὶ Ἀγροιὼ ἁ κοσκινόμαντις, ἁ πρὰν ποιολογεῦσα παραιβάτις, εἶπε ταλαθέα. Atque Agrœo cribro vaticinans, dudũ herbes colligẽs, ſequens: dixit vera: herbas colligens, ſequens. id eſt, dum meſſores, ſequens, relictas ſpicas colligeret. 98 Poetæ dicunt τὶν & τὶν pro σοί. 99 Cõponitur ex ἐν & κεῖμαι, 101.27. 1 13. 2 Pro ποιῇ, 47.2. nam Dores ι ſubſcriptum ſæpe negligunt. 3 Ab ὁ καὶ ἡ δίδυμος, geminus, gemellus & τίκτω, pario (cuius præteritũ medium τέτοκα, 116.2.) fit regulariter ἡ διδυμοτόκος, geminos enixa, gemellos pariens: verùm poetæ in compoſitis ex nominibus tertiæ declinationis, ο claudens primam cõpoſitionis partem in η mutant, διδυμητόκος, & Doricè διδυματόκος, ο.

ἐξεμαράνθην, ης, η, ἐτον, ες, ε.
ταλαθέα. κοσκινόμαντις. ἁ ποιολογεῦσα ποιολογέω. ποιά. παραιβάτις. παραί:
διδυματόκος.

Quam

Quam me & Mermnonis *filia* Erithacis nigrum corpus habens.
Ταί με καὶ 4 ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ 5 μελανόχρως.
Petit, & dabo ipſi, quoniam tu mihi deliciaris.
Αἰτεῖ καὶ 6 δωσῶ 7 οἱ, ἐπεὶ τύ μοι 8 ἐνδιαθρύπτῃ.
Salit oculus meus dexter num videbo
9 Ἅλλεται ὀφθαλμός 86 μευ ὁ δεξιός. ἆρα γ' 10 ἰδησῶ
Ipſam? Cantabo ad pinum hic inclinatus.
αὐτάν; 11 ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' 12 ἀποκλινθείς.
Et me fortè aſpiciet: quoniam non adamantina eſt.
Καί 13 κέμ' ἴσως 13 ποτίδῃ, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα 14 ἐντί.

SCHOLIA.

4 Quum nomen proprium articulo fultum regit genitiuum proprij nominis, cum eo articulo, ſi ſit maſculinus, intelligitur in eodem caſu υἱός id eſt, ſi ſit filius: fœmininus ſuppletur θυγάτηρ filia: vt Πέτρος ὁ Ἰωάννου, Petrus Ioannis, ſcilicet filius: Ἐριθακὶς ἡ (& Doricè ἁ) Μέρμνωνος, Erithacis Mermnonis, ſupple filia. 5 Dictio compoſita ex τὸ μέλαν, μέλανος, nigrum, & ὁ χρώς, χρωτός corpus 6 Pro δώσω, q.a δίδωμι. 7 76.17. 8 vt τύπτῃ 29.10. ſed neglecto ι ſubſcripto, ab ἐνδιαθρύπτω vel ἐνδιαθρύπτομαι, ludibrium & delicias facio, 9 quaſi dicat, Amaryllida procul venientem videre videor. num igitur ipſam inuiſam? 10 Poetæ in fut primo verbi εἴδω, pro εἰδήσω dicunt ἰδήσω ſine ε, & Doricè, vt hîc, ἰδησῶ, vltima circumflexa. 11 Vt πεσεῦμαι, ab ᾄδω, Dores in huiuſmodi terminationibus pro ε non rarò ε vſurpant dicunt enim πεσοῦμαι & πεσεῦμαι, cadam. 12 Vt τυφθείς, 39.4. ab ἀποκλίνω. 13 Κεποτίδῃ pro προσίδῃ ἄν. nam κε eſt ἄν. nam κε & κεν non rarò potentialem modum indicant, veluti ἄν, & in ποτίδῃ pũctum ſubſcriptum deſideratur: & ποτὶ, loco πρὸς poſitum eſt. tamen ι quod eſt in ποτίδῃ non pertinet ad ποτὶ ſed ad ſimplex ἴδῃ. Vide ἐὰν ἴδω, ης, η, 106.21. 14 Doricè pro ἐστί.

μελανόχρως.
ἀσεῦμαι ἀποκλενθείς. κε ποτίδῃ.

Hippo-

Hippo menes quando iam yirginē volcit in vxorem ducere.

15 Ἱππομένης ὄκα δὴ τὰν παρθένον 16 ἤθελε ο 17 γάμαι

SCHOLIA.

16 Sequente verſus, tribus vltimis exceptis, ſunt cantilena quā caprarius audiente Amaryllide canit. hæc pluribus fabulis contexitur, quibus non paucos enumerat qui ægrè quidem, ſed tamen ſuis amoribus tādem ſumma cū voluptate ſunt vſi: quorum exemplo ipſe in ſpē primum erigitur ſe aliquando Amaryllide potiturū, mox verò in deſperationē rurſus adducitur vbi videt illam his additis nullo modo cōmoueri. Quia verò ſine harū fabularū cognitione contextus eſt ſubobſcurus, eas paucis perſtringā. ac primò quidem loquitur de Atalanta: quæ quum mira corporis velocitate præſtaret, & à nuptijs omnino abhorreret, procis ſuis curſus certamen propoſuit, in quo victum mortis pœna, victorem coniugij ſui præmium ſequeretur. Multis itaque victis, tandem Hippomenes mala, aureaque à Venere acceperat, ante pedes præuertentis Atalantæ ſingulatim proijciens, eam malis colligendis detentam ſuperauit, ac poſtea in vxorē duxit. Altera ſic habet, Quū Bias Peronem Nelei filiam miſerè deperiret, eamque Neleus ſe illi daturum negaret, niſi is boues, quas vi raptas Iphiclus è Pilo Nelei vrbe in Othryn Theſſaliæ montem abduxerat, reſtituendos curaret: Melampus vaticinio clarus ſe maximis periculis exponens, id tandem in Biantis fratris gratiam peregit, atque Bias amica potitus eſt: ex qua poſtea Alpheſibœan ſuſtulit. Tertia fabula eſt de Adonide paſtore: quē quum Venus (quæ & Cytherea à Cythera inſula, in qua primùm coli cæpta eſt, appellatur) mirum in modum adamaret, ab Apro eſt interfectus, ſed eum Venus aliquot menſes gremio fouens, in vitam fertur reuocaſſe, ac poſtea illum in delicijs habuiſſe. In quarta meminit Endymionis, qui ob venationis ſtudium conſtanti animo mulieres omnes ſpernebat, tādem tamen Luna eius amore capta, illum ſomno arctiſſimo ſopiuit, vt vel eius dormientis deſideratiſſimo complexu frueretur. Poſtrema verò fabula eſt de Iaſione, cum quo dormiente Ceres eſt congreſſa, & ex eo cōcubitu facta eſt grauida. quæ res eſt auditu incredibilis ijs qui myſteriorum amoris ſunt ignari: qui βέβαλοι nuncupantur. 16 imperfectam ab ἐθέλω. 17 pro γῆμαι, ο. à γαμέω, 107. 11.

Fabula de Atalāta, & Hippomene.

De Biāte & Perone.

de Adonide & Venere.

De Endymione, & Luna.

De Iaſione, Cerere

βέβαλοι

γᾶμαι.

Mala

Mala in manibus capiens, curſum perfecit.

α ο Μᾶλ' ἐν α 18 χερσὶν 19 ἑλὼν, δρόμον α ο 20 ἄνυεν.

ſed Atalanta.

ε ο ἁδ' Ἀταλάντα.

Vt vidit, valde inſaniuit, valde profundum proſiliit amorē,

ϐ Ὡ α 21 ἴδεν, ὡς 22 ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὸν 23 ἅλλετ' ἔρωτα.

Gregem etiam vates ab Othry duxit, Me-

αι ο Τὰν ο ἀγέλαν 24 χὠ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ο 25 ἆγε Με-

lampus.

λάμπους.

In Pylum. porro Biantis in vlnis inclinata eſt

ο Ἐς Πύλον. ο 26 ἁ δ' Βιάντος ἐν α κ ἀγκοίνησιν 12 ἐκλίνθη

Marer gratioſa prudentis Alpheſibœœ.

ο 26 Μάτηρ ο ἀχαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίας.

At pulchrum Venerem, In montibus oues paſcens

ο Τὰν δ' ο καλὰν Κυθέρειαν, ἐν 27 ὤρεσι ο μᾶλα 28 νομεύων

Non ſic Adonis in plurimum duxit rabiei:

Οὐχ οὕτως 29 ὡδωνις ἐπὶ 30 πλέον ο 25 ἄγαγε ο λύσσας.

Quare neque mortuum ipſum ſine mamma ponit.

ο Ὥστ' οὐδὲ 31 φθίμενόν 32 μιν 33 ἄτερ μαζοῖο 34 τίθητι.

SCHOLIA.

18 89. 11. 19 Participiū ab εἷλον. 20 Pro ἤνυεν, ο. imperfectū vel aoriſtus ſecundus ab ἀνύω. 21 106. 11. ὡς, ἴδεν, poſtquā vidit, ſupple, mala quæ proiecerat Hippomenes ὡς ἐμάνη, ſic, id eſt, valde inſaniuit, ſubaudi malorum deſiderio, & amore. 22 Vt ἐτύπη, 35. 16. à μαίνομαι. vide 26. 23. 23 Pro ἥλλετο, ο. Imperfectū pro aoriſto ſecundo, qui per vnicum λ ſcriberetur, ab ἅλλομαι: vel dicemus eſſe ſine augmento, n. Notatur ſpiritu tenui, Aeolico more quāuis ἅλλομαι aſpiretur: veluti & ἆλτο pro ἥλλετο. 24 pro καὶ ὁ μάντις. 25 103. 24. 26 ἁ μάτηρ ἀχαρίεσσα, &c. periphraſis eſt ipſius Perones, quam Bias adamabat. 27 Poeticum pro ὄρεσι, a τὸ ὄρος, εος, & poeticè οὔρεος. 28 ἡ νομὴ ῆς, papulum, paſtura: hinc νομεύω, paſco. 29 pro ὁ Ἄδωνις. 30 pro πλεῖον 31 ab ἔφθιμαι, morior. 32 Doricè μὶν, ſiue νὶν pro ἑ. 33 ἀπὸ ἄτερ μαζοῖο τίθητι, id eſt, ceſſat amplecti, vel gremio fouere. 34 Doricè pro τίθησι, 60. 22.

ἴδον, ες, ε.

ἐμάνη.

ἅλλετο.

χὠ μάντις.

ἆγε.

νομεύω.

ὡδονις.

τίθητι.

Beatus

Beatus quidem mihi immutabilem ſomnum dormiens
Ὁ 35 Ζαλωτὸς μὲν 36 ἐμὶν ὁ τὸν 37 ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Endimion. Admiror autem ô dilecta mulier Iaſionem,
Ἐνδυμίων. Ὁ 35 ζαλῶ δὲ ὦ φίλα 38 γύναι Ἰασίωνα,
Qui tanta adeptus eſt, quanta non credetis profani.
α Ὃς 39 τόσσων 40 ἐκύρησεν ὅσ' οὐ 41 πεισεῖσθε 15 βέβαλοι.
Doleo caput, tibi uerò non eſt curæ: non amplius cano.
ε. ι m Ἀλγέω ὦ τὰν κεφαλάν. 42 τὶν δ' οὐ μέλει: οὐκέτ' ἀείδω.
Iacebo autem cadens, & lupi hic me edent.
ε ι 43 Κεισεῦμαι δὲ 44 πεσών, καὶ 45 τοὶ λύκοι ὧδέ μ' 46 ἔδοντι.
Tanquam mel tibi duce hoc in gutture fuerit.
Ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο 47 γένοιτο.

SCHOLIA.

ζαλωτός. 35 Pro ζηλωτὸς, ὁ. uerbale (84.30.) à ζηλόω, ζηλῶ, & Doricè ζαλῶ, μ. ώσω. id eſt æmulor, ſuſpicio, admiror, beatum iudico. 36 Doricè ἐμὶν pro ἐμοί. 37 A τρέπω, uerto, muto, fit uerbale ἡ τροπή, ῆς, mutatio, conuerſio: unde cum α priuatiuo fit adiectiuum ἄτροπος, immutabilis, inconcuſſus, perpetuus. 38 89 25. Per apoſtophen ad Amaryllida ſermonem conuertit. 39 Eſt genitiui pluralis à τόσσος, tantus: quod poeticum eſt, pro τόσος. τόσσος. 40 Vt ἔτυψε, 25.17 a κυρέω adipiſcor. conſtituitur cum genitiuo. 41 Pro πείσεσθε, ut τύψεσθε, 41.22. habet terminationem futuri ſecundi medij τυπεῖσθε, 41.27 uenit autē à themate πυνθάνομαι, 114.9. 42 Poetæ dicunt τὶν & τέιν pro σοί, 43 κεῖμαι, iaceo, fit (ut habes, 101.17.) a κέω, κείω, & craſi κεῖω unde futurū primū κείσω: & medium κείσομαι pro quo Dores dicunt κεισοῦμαι, uel κεισεῦμαι. 113.27.76 Participiū ab ἔπεσον aoriſto ſecundo uerbi πίπτω. 113.27 45 Doricè pro οἱ. 46 Cōmuniter dicēdum erat ἔδονται ab ἔδομαι futuro ſecundo medio: de quo: 97.31. & 109. 13. Iuxta huius analogiā futurum ſecundum actiuum eſſet ἔδω, non ἐδῶ, & tertia pluralis ἔδουσι non ἐδοῦσι. Pro ἔδουσι uerè antepenacuto Theocritus more Dorico dixit ἔδοντι. Ego malim legere ἔδονται, quòd futurum ſecundum huius uerbi in uoce actiua uix inueniatur. 47 Aoriſtus optatiui Doricus à γίνομαι, 107.8.

(In margin: κεισεῦμαι. πεσών. ἔδοντι. γένοιτο, γένοιο, οιτο.)

PINDA-

PINDARDI OLYMPIA,
ΠΙΝΔΑΡΟΥ 1 ὈΛΥΜΠΙΑ,
ſiue Olympiæ victores.
ἢ Ὀλυμπιονῖκαι.

Hieroni Syracuſio celeti.
Ἱέρωνι Συρακοσίῳ κέλητι.

ODE PRIMA.
2 ΕἸΔΟΣ 3 Α΄.

Strophe prima eſt verſuū ſeptēdecim,
4 Στροφὴ α΄ κώλων ιζ.
Optima quidem aqua: ſed
Ἄριστον μὲν ὕδωρ. 5 ὁ δὲ
Aurum ardens ignis,
χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
Vt excellit no-
Ἅτε διαπρέπει νυ-
cte, ſuperbis eximiè diuitijs.
κτὶ, μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.

1 SVAS Odas Pindarus Olympia ſiue Olympionica inſcripſit, quòd his Olympia certamina, quæ ad Olympiam vrbe quinto quoq; anno celebrabantur, atque eorum certaminum victores (qui Olympionicæ ἀπὸ τῆς νίκης, id eſt, à victoria dicuntur) ſummis in cęlum vſq; laudibus extollat. & prima quidem Ode Hieronē Syracuſanorum regem, qui celes ſeptuageſima tertia Olympiade victoriā his ludis retulerat, ampliſsimo laudū præconio ad ſidera euehit Eſt aūt celes is cui equū deſultoriū, id eſt ſolū videlicet ſine bigis aut quadrigis, incitatiſsimo curſu agitat: quo nomine ipſe quoque equus appellatur. 2 τὸ εἶδος, cantio, cantilena, à quo εἰδύλλιον ecloga. 3 Literis alphabeticis vtunt Gręci pro notis arithmeticis, vt in Lexicorū appēdicibus fuſiſsimè explicatur 4 Diuiſæ ſunt Odæ Pindari per Strophas, & Antiſtrophas, quæ eodē ſēper numero & eiſdē verſuū legibus conſtant, atq; per Epodos, & numero & verſuū ratione ab vtraque illa variantes. Si verbum verbo velis reddere, στροφὴ verſionem ſonabit a στρέφω, verto: ἀντιστροφὴ, inuerſionem vel cōtrouerſionem: & ἐπῳδὸς accentionem. Erant autē vocabula chorearum ac ſaltationum quæ ad lyræ concentū ducebantur, dum enim Strophe occinebatur, ſaltantes ſeſe ab vna parte in alteram vertebant in Antiſtrophe gradum inuertebant & in Epodo interquieſcebant. 5 Ordinem huius conſtructionis paulo inuerſum ſic retexe, Aurum verò eximiè excellit ſuperbis diuitijs (id eſt, reliquis metallis) non aliter quam ignis noctu.

(In margin: τὰ Ὀλύμπια. ὁ Ὀλυμπιονίκης, ου, ἡ Ὀλυμπιονίκης, ας. κέλης, ητος. τὸ εἶδος, εος. στροφή. ἀντιστροφή. ἐπῳδός.)

Pro

Si verò certamina narrare
ε Εἰ δ' ἄεθλα ο 6 γαρύεν
Deſideras mi anime,
7 Ἔλδεαι 8 φίλον ἦτορ,
Ne porro ſole contempleris
ι 9 Μηκέθ' ο ἁλίου 10 σκόπει
Aliud feruentius
11 Ἄλλο θαλπνότερον
In die fulgidum aſtrum,
Ἐν ο ἁμέρα φαεινὸν, ἄστρον,
Deſertum per æthera.
α ο Ἐρήμας δι' 12 αἰθέρος.
Neque Olympico certamine
ε Μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα
Præſtantius eloquemur
13 Φέρτερον 14 αὐδάσομεν.
Vnde celeberrimus
Ὅθεν 15 ὁ πολύφατος
Hymus vndique ponitur
Ὕμνος 16 ἀμφιβάλλεται
Sapientem conſilijs, reſonare
Σοφῶν 17 μητίεσι, 18 κελαδεῖν
Saturni filium in prædiuitem veniẽtes
α Κρόνου παῖδ' ἐς 19 ἀφνεὰν 20 ἱκομένους
Ac beatam Hieronis regiam:
Μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν.

Antiſtrophe verſum XVII.

4 Ἀντιστροφὴ κώλων ιζ.

Iuſtè qui adminiſtrat
Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει

γαρύειν. 6 Pro γηρύειν: Dòriſmus duplex, à γηρύω.
ἔλδεαι. 7 Pro ἔδῃ, vt τύπτῃ 31. 9. ab ἔλδομαι.
8 φίλον ἦτορ, carum, cor, care anime, vel mi anime.
9 Pro μηκέτι, 5. 17. & 19. id eſt ne amplius, ne poſt hac, ne porro.
10 Vt ποίει, 46. 16. à σκεπέω.
11 85. 22. 12 12. 1. 13 84. 12. 14 vt τύψομεν, 27. 7. ab αὐδάω, ſiue αὐδάζω, μ. άσω. 15 Αφημὶ (102. 15.) cum πολὺ, id eſt, multum, fit verbale
πολύφατος. (84. 30.) ὁ πολύφατος, celebris, vulgatus, de quo multus ſermo habetur. 16 Id eſt, paſsim celebratur vel exornatur.
17 Datiuus pluralis poeticus. ab μῆτις ιος. 18 Reſonare, &c. id eſt, vt ij qui veniunt in amplas ædes Hieronis, celebrent Iouem Saturni filium κελαδεῖν vt ποιεῖν, 47. 7. à κελαδέω, 19 Ab ἄφενος (de quo ſupra, 24. 61.) fit adiectiuum ἀφενεῖος vel ἀφνεός. Participium à ἵκομαι.

γαρύειν.	note 6
ἔλδεαι.	note 7
πολύφατος.	note 15
μητίεσι	note 17
ἀφνεὸς, ὰ, όν.	note 19
ἱκόμενος, ου.	note 20

Sceptrum

Sceptrum in opulenta
ο 21 Σκᾶπτον ο 22 πολυμάλῳ
Sicilia decerpens quidem
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
Capita virtutibus ab omnibus,
23 Κορυφὰς 24 ἀρετᾶν ἀπὸ 24 πασᾶν.
Reſplendet autem &
Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
Muſices in flore
ο Μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ.
Vt ludimus dilectam
25 Οἷα παίζομεν ο φίλαν
Viri circa crebrò
Ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
Menſam. Atqui Doricam ci-
Τράπεζαν. 26 ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρ-
tharam à clauo
μιγγα πασσάλου
Apprehende, ſi tibi Piſæque
Λάβαν, 27 εἴτι τοι ο Πισάς τε
Et Pherenici iucunditas
Καὶ Φερενίκου χάρις
Mentem dulciſſi-
Νόον 28 ὑπὸ γλυκυτά-
mis edocuit cogitationibus.
ταις ἔθηκε α φροντίσιν.

21 Pro σκῆπτον, ο. & σκῆπτον, pro σκῆπτρον, abiecto ρ, vt in σκηπτοῦχος, id eſt ſceptriger, non σκηπτροῦχος: dicimus tamen pro eodem σκηπτροφόρος.
22 Pro πολυμήλῳ, ο. ex πολὺ, multum, & τὸ μῆλον, ouis, quaſi ouibus abundante.
23 Id eſt, ſummam virtutum omniũ.
24 Pro ἀρετῶν πασῶν. 25 Id eſt, vt viri haud rarò ludere ſolemus prope cara ſympoſita. Nã huius clauſulæ vocabula hoc modo ſunt retexenda: οἷα, ἄνδρες θαμὰ παίζομεν ἀμφὶ φίλαν τράπεζαν.
26 Supple, ὦ φίλον ἦτορ, mi anime. Nã ſeipſum hortatur Pindarus, vt Dorica Dialecto Hieronis victoriã prædicet, quam illi ſuus equus (dictus Pherenicus, à φέρω, fero, & νίκη, victoria) attulit in ludis Olympicis, qui iuxta Alpheum fluuium inter Olympiam (quæ & Piſa dicitur) & Elim, ciuitates in Peloponneſi regione ſitas, celebrantur. 27 εἴτι, ſi quid, id eſt εἰ κατά τι, ſi in aliquo, ſi vllo modo. 28 Pro ὑπέθηκε ab ὑποτίθημι. conſulo, inſtituo, edoceo. De ſimplici ἔθηκε, vide 61. 2. & 73. 4. atque 94. 5.

σκᾶπτον	note 21
πολύμαλος.	note 22
ἀρετᾶν πασᾶν.	note 24
εἴτι.	note 27
ὑπέθηκε.	note 28

Tertia

Quãdo iuxta Alpheum proruit corpu[s]

α Ὅτε παῤ Ἀλφεῷ 29 σύτο δέμας,

Generoſum in curſibus præbens,

30 Ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων

Victoriæ verò admiſcuit dominum,

31 Κράτει δ̓ 32 προσέμιξε Ο δεσπόταν,

EPODVS.

ἘΠΩΔΟΌΣ.

Syracuſium equis gaudentem Regem,

Συρακούσιον Ο 13 ἱπποχάρμαν βασιλῆα.

σύτο. 29 Tertia perſona ſingul. Aoriſti ſecũdi medeij ἐσυόμην, ſyncope ac depoſito augmento. thema eſt σεύω. 115.10.

ἀκέντητος. 30 Α τὸ κέντρον, id eſt, reiecto ρ, fit κεντέω, ſtimulus; calcar, vel κεντάω, id eſt ſtimulo, pũgo. hinc cũ α priuatiuo fit verbale ὁ ἀκέντητος nõ pũctus, id eſt, generoſus & qui etiam calcaribus non admotis in curſum pronus eſt. 31 τὸ κράτος, εος, ους, τῷ κρατέϊ, κράτει. 32 Vt ἔτοψε 25.17. à προσμίγνυμι, admiſceo, adiungo: ſed quaſi à προσμίγω. vide 104.12.

προσέμιξε, ὁ ἱπποχάρμης, ου. 33 Pro ἱπποχάρμην, ο. Eſt autem ἱπποχάρμης, equis gaudens uel equis pugnans ab ἵππος, equus, & χάρμη, lætitia gaudium: vel pugna, conflictatio.

UNIVERSITAT[IS] DE